

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Ulitko SSA Leszek Kulik
Protokolant	Magdalena Suchocka

przy udziale Jarosława Wałędziaka - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku - delegowanego do Prokuratury Apelacyjnej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. sprawy :

L. K. oskarżonego za czyny z art. 258 § 3 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k.,

J. R. oskarżonego za czyny z art. 258 § 3 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art., 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

K. R. (1) oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

K. M. oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.,

K. R. (2) oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 263 § 2

Z. N. oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

M. R. (1) oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

D. W. oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

M. S. (1) oskarżonego za czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art., 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art., 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., art. 190 § 1 k.k.

M. R. (2) oskarżonego za czyny z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.,

K. L. oskarżonego za czyny z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

M. G. oskarżonego za czyny z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

R. Ć. oskarżonego za czyny z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 20 lutego 2013 r. sygn. akt II K 50/11

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) w stosunku do **L. K.**

a) rozwiązuje orzeczoną w pkt. VI karę łączną pozbawienia wolności i karę grzywny,

b) uchyla rozstrzygnięcie w pkt. III i na mocy art. 17 § 1 pkt. 10 k.p.k. postępowanie o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. umarza, kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa,

c) karę grzywny orzeczoną w pkt II łagodzi do 600 (sześćset) stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na 400 (czterysta) złotych zaś orzeczoną w pkt V do 300 (trzystu) stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na 400 (czterysta) złotych,

d) na mocy art. 20 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 39 § 1 i 2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: I, II i V i kary grzywny orzeczone w pkt II i V i orzeka karę łączną 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, i 700 (siedemset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterysta) złotych

2) w stosunku do **J. R.**

a) rozwiązuje orzeczoną w pkt. XI karę łączną pozbawienia wolności i karę grzywny,

b) w ramach czynu przypisanego w pkt VIII oskarżonego J. R. uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), K. M., R. Ć., K. R. (2) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci nie mniej niż 4.314.000 paczek papierosów, w tym 3.414.000 paczek papierosów marki (...)i 900.000 paczek papierosów (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 4.922.642,- zł, na których ciążyą należności celne w kwocie 2.835.445,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości o łącznej kwocie 34.603.076,-zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 26.964.176 zł i podatek VAT w kwocie 7.638.900,- zł, to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., za to na mocy wyżej wymienionych przepisów skazuje go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 900 (dziewięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 400 (czterystu) złotych,

c) na mocy art. 20 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 39 § 1 i 2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: VII, VIII, IX i X wyroku i kary grzywny orzeczone w punktach: VIII, IX i X wyroku i jako karę łączną wymierza oskarżonemu J. R. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 900 (dziewięciuset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterystu) złotych,

3) w stosunku do **K. R. (1)**

a) rozwiązuje orzeczoną w pkt. XVIII karę łączną pozbawienia wolności,

b) uchyla rozstrzygnięcie w pkt XIV i na mocy art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. i postępowanie o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. umarza i kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa,

c) na mocy art. 20 § 1 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XII, XIII, XV, XVI, XVII wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

d) na mocy art. 20§2 k.k.s w zw. z art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 41a§1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

4) uchyla rozstrzygnięcia w pkt. LXXXIV, XCIII, CVII,

5) uchyla rozstrzygnięcie w pkt CIX odnośnie **K. R. (1)** i na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec tego oskarżonego kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 29.06.2009r. do 15.11.2009r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. 738 złotych, w tym 138 złotych podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego Z. N. w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zasądza od oskarżonych: L. K. 56400 złotych, J. R. 72400

złotych, od K. R. (1) 36300 złotych, tytułem opłaty za obie instancje, zaś od oskarżonych K. R. (2) 15300 złotych, od M. R. (1) 16800 złotych, D. W. 8300 złotych, M. S. (1) 19800 złotych, M. R. (2) 20300 złotych, K. L. 4120 złotych i od R. Ć. 9300 złotych, tytułem opłaty za II instancję i obciąża ich kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących.

V. Zwalnia oskarżonych Z. N., K. M. i M. G. od kosztów sądowych za II Instancję.

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył o to, że:

1. L. K.- s. W.

I. w okresie od co najmniej czerwca 2007 r. do maja 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, kierował zorganizowaną grupą, w skład której wchodził: K. R. (1), M. S. (1), Z. N., M. R. (2), M. R. (1), Ł. U., D. W. i inne osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

II. w okresie od co najmniej czerwca 2007 r. do maja 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, kierował przewożeniem przez inne ustalone osoby z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celnego Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 2.382.058 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 2.738.204,26 zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 1.577.206 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, w łącznej kwocie 24.745.279 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 19.504.827 zł i podatek VAT w kwocie 5.240.452 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

III. w miesiącu czerwcu 2008 r. w miejscowości S. gm. A., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1) chcąc, aby czynu zabronionego polegającego na zniszczeniu poprzez spalanie samochodu ciężarowego typu wywrotka, należącego do J. R., dokonał F. W. w zamian za kwotę 30.000 zł, nakłaniał go do tego,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 288 § 1 kk

IV. w dniu 2 października 2008 r. w A. przy ul. (...), kierując zorganizowaną grupą przestępczą, polecił M. S. (1) wypowiedzenie słów groźby połamania rąk oraz wybicia zębów na szkodę F. W., przy czym groźba ta wzbudziła w wymienionym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

V. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celnego Wspólnoty

Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 350.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 344.645,60 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 198.516 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 2.084.418 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1.610.592 zł i podatek VAT w kwocie 473.826 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks
w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

2. J. R.- s. J.:

VI. w okresie od co najmniej czerwca 2007 r. do maja 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, kierował zorganizowaną grupą, w skład której wchodził: K. R. (1), M. S. (1), Z. N., M. R. (2), M. R. (1), Ł. U., D. W. i inne osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

VII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do lutego 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celnego Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 11.414.400 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 14.670.625,39 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 8.450.280 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, w łącznej kwocie 76.838.512 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 58.813.044 zł i podatek VAT w kwocie 18.025.468 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

VIII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2008 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w zamiarze aby czynu zabronionego, polegającego na przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celnego Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 350.000 paczek papierosów marki (...), bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 344.645,60 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 198.516 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 2.084.418 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1.610.592 zł i podatek VAT w kwocie 473.826 zł, dokonał L. K., swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że użył mu środka przewozu oraz polecił wykonanie takiego transportu zatrudnionym u siebie kierowcom,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. art. 91 § 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2
i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

3. K. R. (1)- s. L.:

IX. w okresie od co najmniej listopada 2007 r. do maja 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

X. w okresie od co najmniej listopada 2007 r. do maja 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celný Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.247.580 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 3.649.748,35 zł, na którym ciężką należnościami celne w kwocie 2.102.255 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 13.728.309 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 10.215.466 zł i podatek VAT w kwocie 3.512.843 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XI. w czerwcu 2008 r. w miejscowości S. gm. A., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K. chcąc, aby czynu zabronionego polegającego na zniszczeniu poprzez spalenie samochodu ciężarowego typu wywrotka, należącego do J. R., dokonał F. W. w zamian za kwotę 30.000 zł, nakłaniał go do tego,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 288 § 1 kk

XII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celný Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciężką należnościami celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XIII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celný Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 300.000 paczek papierosów marki (...), bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 294.005,40 zł, na którym ciężką

należności celne w kwocie 169.347 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 1.790.203 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1.383.824 zł i podatek VAT w kwocie 406.379 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XIV. w lutym 2009 r. w G., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie

z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, pomógł w zbyciu towar przewożonego z rejonu województwa (...) przez J. R. i D. W., który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 112.593 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 64.854 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek dużej wartości w łącznej kwocie 673.970 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520.436 zł i podatek VAT w kwocie 153.534 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw.

z art. 6 § 2 kks

4. M. J.- s. G.:

XV. w okresie od co najmniej listopada 2007 r. do czerwca 2008 r. w S., S., O., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XVI. w styczniu 2008 r. w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, nabył od L. K., w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 60.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 88.951,14 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 51.236 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 368.493 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 276.764 zł i podatek VAT w kwocie 91.729 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XVII. w okresie od maja 2008 do czerwca 2008 r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej pomógł L. K. i innym osobom w przewozie z terenu Litwy do G. papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy RP w ten sposób, że udostępnił samochód marki (...) o nr. rej. (...) wraz z naczepą (...), którym F. W. dwukrotnie przewiózł papierosy marki (...) w ilości 720.000 paczek,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 91 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

5. K. M.- s. J.:

XVIII. w okresie od października 2006 r. do marca 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XIX. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XX. w marcu 2009 r. w S., S., A., O., K. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, sprowadził na terytorium kraju, a następnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, w postaci co najmniej 60.000 paczek papierosów marki (...), bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 71.838 zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 41.379 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 624.286 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 491.294 zł i podatek VAT w kwocie 132.992 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

6. K. R. (2)- s. T.:

XXI. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XXII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu,

w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział

w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych

marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.
z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks
w zw. z art. 6 § 2 kks

XXIII. w bliżej nieustalonym czasie, jednak nie później niż do dnia 19 kwietnia 2010 r. w swoim mieszkaniu w miejscowości (...), gm. W., woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał 50 naboju myśliwskich kaliber 12/70 z ładunkiem śrutu o średnicy 2,4 mm, jedenaście naboju myśliwskich kaliber 12/70 z ładunkiem śrutu o średnicy 3,5 mm oraz 20 naboju sztucerowych kaliber 223 (...),

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 kk

7. Z. N.- s. J.:

XXIV. w okresie od co najmniej lutego 2008 r. do maja 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XXV. w okresie od co najmniej lutego 2009 r. do maja 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, kierował przewożeniem przez inne ustalone osoby z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.540.380 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.770.685,29 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 1.019.915 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 16.001.765 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 12.612.978 zł i podatek VAT w kwocie 3.388.787 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

8. M. R. (1)- s. P.:

XXVI. w okresie od co najmniej grudnia 2008 r. do czerwca 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XXVII. w okresie od co najmniej lutego 2009r. do maja 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał

udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 394.760 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 472.969,37 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 272.431 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 4.107.496 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 3.232.384 zł i podatek VAT w kwocie 875.112 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XXVIII. w okresie od co najmniej grudnia 2008 r. do maja 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży na terytorium Niemiec towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 2.400 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 5.305,44 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 3.056 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 25.815 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 19.652 zł i podatek VAT w kwocie 6.163 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XXIX. w bliżej nieustalonym okresie, jednak nie później niż do dnia 29 czerwca 2009 r., w S. oraz w miejscowości Ż. (...), gm. A., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, nabył od nieustalonych osób w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 2.536 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 4.830,03 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 2.783 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek, w łącznej kwocie 27.010 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 20.766 zł i podatek VAT w kwocie 6.244 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

9. J. U. (1) - s. M.:

XXX. w okresie od co najmniej października 2006 r. do marca 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 600.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 607.682,40 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 350.025 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.530.555 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.721.196 zł i podatek VAT w kwocie 809.359 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XXXI. w marcu 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na

terytorium kraju, w postaci co najmniej 50.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 50.640,20 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 29.169 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 294.215 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 226.768 zł i podatek VAT w kwocie 67.447 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

10. D. W.- s. P.:

XXXII. w okresie od co najmniej października 2006 r. do marca 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XXXIII. w okresie od co najmniej lutego 2009 r. do marca 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 120.300 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 153.259,07 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 88.277 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 1.254.890 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 985.043 zł i podatek VAT w kwocie 269.847 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XXXIV. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

11. A. N.- s. A.:

XXXV. w marcu 2009 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z tego samego zamiaru, zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 318.400 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP

o łącznej wartości celnej 523.230,92 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 301.380 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.362.114 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.607.131 zł i podatek VAT w kwocie 754.983 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

12. M. S. (1)- s. W.:

XXXVI. w okresie od co najmniej kwietnia 2008 r. do maja 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XXXVII. w okresie od co najmniej czerwca 2008 r. do maja 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.114.760 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 3.497.070,17 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 2.014.313 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, w łącznej kwocie 12.348.549 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 9.127.906 zł i podatek VAT w kwocie 3.220.643 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XXXVIII. w dniu 2 października 2008 r., ok. godz. 20:40 w A. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z inną osobą groził F. W. połamaniem rąk oraz wybicciem zębów na jego szkodę, przy czym groźba wzbudziła w wymienionym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

13. K. M. (2)- s. E.:

XXXIX. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r.

w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XL. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 600.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 607.682,40 zł, na którym ciążyą należności celne w

kwocie 350.025 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, w łącznej kwocie 3.530.555 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.721.196 zł i podatek VAT w kwocie 809.359 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

14. W. S. (1)- s. J.:

XLI. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu

w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

15. M. R. (2)- s. A.:

XLII. w okresie od co najmniej lutego 2009 r. do marca 2009 r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XLIII. w marcu 2009 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie z innymi ustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 318.400 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 523.230,92 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 301.380 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.362.114 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.607.131 zł i podatek VAT w kwocie 754.983 zł.

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

16. K. L.- s. Z.:

XLIV. w marcu 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, przewoził z A. do S., w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 30.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 35.919 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 20.689 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 312.143 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 245.647 zł i podatek VAT w kwocie 66.496 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

17. M. G. - s. H.:

XLV. w okresie od co najmniej a października 2006 r. do listopada 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu,

w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...)do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

18. R. Ć. - s. J.:

XLVI. w okresie od co najmniej października 2006 r. do listopada 2007 r., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu,

w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.240.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.348.513,95 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 776.744 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 10.322.361 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 8.077.708 zł i podatek VAT w kwocie 2.244.653 zł,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb.

z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 20 lutego 2013r.

I. Oskarżonego **L. K.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do maja 2008r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, kierował zorganizowaną grupą, w skład której wchodził: K. R. (1), M. S. (1), M. J. i inne ustalone i nieustalone osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywanie wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 3 k.k. i za to na mocy art. 258 § 3 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego **L. K.** uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2008r. do czerwca 2008r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), M. S. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, kierował przewożeniem przez inne ustalone osoby z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 780.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 694.273,04 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 399.901,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 4.630.210,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 3.597.944,- zł i podatek VAT w kwocie 1.032.266,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2

kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 800 (ośmuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 500 (pięciuset) złotych.

III. Oskarżonego **L. K.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III i za to na mocy art. 18 § 2 kk w zw. z art. 288 § 1 kk skazuje go za ten czyn, zaś na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Oskarżonego **L. K.** uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV i kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

V. Oskarżonego **L. K.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), J. R. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, jedenastokrotnie zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 350.000 paczek papierosów, w tym 300.000 paczek papierosów marki (...) i 50.000 paczek papierosów nieustalonej marki, bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 335.769,20 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 193.403,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 2.918.626,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.296.892,- zł i podatek VAT w kwocie 621.734,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 500 (pięciuset) złotych.

VI. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: I, II, III i V wyroku i kary grzywny orzeczone w punktach: II i V wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu L. K. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 1.000 (jednego tysiąca) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 500 (pięciuset) złotych.

VII. Oskarżonego **J. R.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do lutego 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, kierował zorganizowaną grupą, w skład której wchodził: K. R. (1), K. M., K. R. (2), K. M. (2) i inne ustalone i nieustalone osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 3 kk i za to na mocy art. 258 § 3 kk skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

VIII. Oskarżonego **J. R.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), K. M., R. Ć., K. R. (2) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zorganizował przewożenie z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 11.314.000 paczek papierosów, w tym 8.514.000 paczek papierosów marki (...) i 2.800.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 12.288.703,- zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 7.078.293,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 94.186.506,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 73.709.645,- zł i podatek VAT w kwocie 20.476.861,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś

na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 1.080 (tysiąca osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterystu) złotych.

IX. Oskarżonego **J. R.** uznał za winnego tego, że w lutym 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), inną ustaloną osobą i innymi nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, przewoził z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 112.593,- zł, na którym ciążyła należność celne w kwocie 64.854,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek dużej wartości w łącznej kwocie 673.970,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520.436,- zł i podatek VAT w kwocie 153.534,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterystu) złotych.

X. Oskarżonego **J. R.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K., K. R. (1), J. U. (1) i innymi nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu, w zamiarze aby czynu zabronionego, polegającego na przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 350.000 paczek papierosów, w tym 300.000 paczek papierosów marki (...) i 50.000 paczek papierosów nieustalonej marki, bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 335.769,20 zł, na którym ciążyła należność celne w kwocie 193.403,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 2.918.626,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.296.892,- zł i podatek VAT w kwocie 621.734,- zł, dokonał L. K., swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że jedenastokrotnie użyczał mu środka przewozu oraz polecał wykonanie takiego transportu zatrudnionym u siebie kierowcom, tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 19 § 1 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterystu) złotych.

XI. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: VII, VIII, IX i X wyroku i kary grzywny orzeczone w punktach: VIII, IX i X wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu J. R. karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 1.080 (jednego tysiąca osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 400 (czterystu) złotych.

XII. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do maja 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z L. K., J. R., M. S. (1), Z. N., K. M., M. R. (1), D. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywanie wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIII. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2008r. do maja 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K., M. S. (1), Z. N., M. R. (1) i innymi ustalonymi

i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.117.180 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.107.137,28 zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 637.727,50 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 8.076.765,90 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 6.305.645,- zł i podatek VAT w kwocie 1.771.120,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

XIV. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XI i za to na mocy art. 18 § 2 kk w zw. z art. 288 § 1 kk skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XV. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. R., J. U. (1), K. R. (2) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu i brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 914.000 paczek papierosów, w tym 714.000 paczek papierosów marki J. (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 978.358,- zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 563.535,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 7.609.875,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5.959.556,- zł i podatek VAT w kwocie 1.650.319,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 600 (sześciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

XVI. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K., J. R. i innymi nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, dziesięciokrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 300.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 285.129,- zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 164.234,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 2.500.752,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1.968.764,- zł i podatek VAT w kwocie 531.988,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

XVII. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego tego, że w lutym 2009r. w G., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. R. i inną ustaloną osobą, czyniąc sobie z popełniania przestępstw

skarbowych stałe źródło dochodu, pomógł w zbyciu towaru przewożonego z rejonu województwa (...) przez J. R. i inną ustaloną osobę, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 112.593,- zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 64.854,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek dużej wartości w łącznej kwocie 673.970,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520.436,- zł i podatek VAT w kwocie 153.534,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

XVIII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII wyroku i kary grzywny orzeczone w punktach: XIII, XV, XVI, XVII wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu K. R. (1) karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 900 (dziewięciuset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

XIX. Oskarżonego **M. J.** uznał za winnego tego, że w okresie od listopada 2007r. do czerwca 2008r. w S., S., O., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z L. K., K. R. (1), M. S. (1) i innymi nieustalonymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XX. Oskarżonego **M. J.** uznał za winnego tego, że w styczniu 2008r. w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K., K. R. (1) i innymi nieustalonymi osobami, nabył od L. K., w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 60.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 56.408,04 zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 32.491,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 357.210,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 276.764 zł i podatek VAT w kwocie 80.446,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XXI. Oskarżonego **M. J.** uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2008 do czerwca 2008 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, pomógł L. K., K. R. (1), M. S. (1) i innym ustalonym i nieustalonym osobom w przewozie z terenu Litwy do G. papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy RP w ten sposób, że udostępnił samochód marki (...) o nr. rej. (...) wraz z naczepą (...), którym F. W. dwukrotnie przewiózł papierosy marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP w ilości 720.000 paczek o wartości celnej 637.865,- zł, na których ciężką należnością celne w kwocie 367.410,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 4.273.000,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 3.321.180,- zł i podatek VAT w kwocie 951.820,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 19 § 1 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XXII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XIX, XX i XXI i kary grzywny orzeczone w punktach: XX i XXI wyroku

i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu M. J. karę 2 lat pozbawienia wolności i 500 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 złotych.

XXIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. J. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXIV. Oskarżonego **K. M.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do marca 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. R. (1), K. R. (2) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XXV. Oskarżonego **K. M.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu i brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 400.000 paczek papierosów, w tym 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 435.004,50 zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 250.563,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.329.794,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.605.712,- zł i podatek VAT w kwocie 724.082,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXVI. Oskarżonego **K. M.** uznał za winnego tego, że w marcu 2009r. w S., A., S. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (2), Z. N. i innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, trzykrotnie sprowadził na terytorium kraju, a następnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, w postaci 60.000 paczek papierosów marki (...), bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 71.838,- zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 41.379,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 624.286,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 491.294,-zł i podatek VAT w kwocie 132.992,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXVII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XXIV, XXV i XXVI i kary grzywny orzeczone w punktach: XXV i XXVI wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu K. M. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXVIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. M. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXIX. Oskarżonego **K. R. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2007r. do listopada 2007r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XXX. Oskarżonego **K. R. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2007r. do listopada 2007r., wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., R. Ć., K. R. (1), J. U. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu papierosów przewożonych z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.200.000 paczek papierosów różnych marek, w tym 900.000 paczek papierosów marki J. (...) i 300.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 1.305.013,50 zł, na którym ciążyła należność celna w kwocie 751.688,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 9.989.380,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 7.817.136,- zł i podatek VAT w kwocie 2.172.244,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XXXI. Oskarżonego **K. R. (2)** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIII i za to na mocy art. 263 § 2 kk skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXXII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XXIX, XXX i XXXI i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu K. R. (2) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

XXXIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. R. (2) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXXIV. Na mocy art. 44 § 6 kk orzekł wobec oskarżonego K. R. (2) środek karny w postaci przepadku: 50 naboji myśliwskich do broni gładko-lufowej, 11 naboji do broni gładko-lufowej i 20 naboji karabinowych – opisanych szczegółowo w Wykazie dowodów rzeczowych Nr VII/67/10 pod poz. 109, 110 i 111 (k. 4597 akt sprawy).

XXXV. Oskarżonego **Z. N.** uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2009r. do maja 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), M. R. (1), D. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXXVI. Oskarżonego **Z. N.** uznał za winnego tego, że w okresie od co najmniej lutego 2009r. do maja 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), M. R. (1), D. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w zbyciu, przechowywał i przyjmował w celu dalszej odsprzedaży, pochodzący z rejonu województwa (...) i (...) towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 1.540.380 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych

akcyzy RP o łącznej wartości celnej 2.039.936,90 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 1.175.018,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 13.995.719,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 10.892.150,- zł i podatek VAT w kwocie 3.103.569,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 750 (siedmiuset pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XXXVII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XXXV i XXXVI i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu Z. N. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

XXXVIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu Z. N. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXXIX. Oskarżonego **M. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od grudnia 2008r. do czerwca 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), Z. N., D. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XL. Oskarżonego **M. R. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2009r. do maja 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), Z. N., D. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 394.760 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 470.283,33 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 270.899,40 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.825.746,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 3.002.195,- zł i podatek VAT w kwocie 823.551,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XLI. Oskarżonego **M. R. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXVIII aktu oskarżenia z tą zmianą, że eliminuje zapis, że działał on w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XLII. Oskarżonego **M. R. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIX aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks

w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XLIII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XXXIX, XL, XLI i XLII i kary grzywny orzeczone w punktach: XL, XLI i XLII wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu M. R. (1) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 550 (pięciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XLIV. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. R. (1) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XLV. Oskarżonego **J. U. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do marca 2007r., wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., R. Ć., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu i brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 600.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 899.253,- zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 517.969,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.684.645,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.764.636,- zł i podatek VAT w kwocie 920.009,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XLVI. Oskarżonego **J. U. (1)** uznał za winnego tego, że w marcu 2007r., wspólnie i w porozumieniu z L. K., J. R. i innymi nieustalonymi osobami, przewoził z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 50.000 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 50.640,20 zł, na którym ciężką należnością celne w kwocie 29.169,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 417.874,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 328.128,- zł i podatek VAT w kwocie 89.746,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XLVII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone w punktach: XLV i XLVI wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu J. U. (1) karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 500 (pięciuset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XLVIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu J. U. (1) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XLIX. Oskarżonego **D. W.** uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2009r. do marca 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), M. R. (1), Z. N. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających

na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

L. Oskarżonego **D. W.** uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2009r. do marca 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), Z. N., M. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, czterokrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 104.300 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 119.511,37 zł, na którym ciążyła należność celne w kwocie 68.838,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek dużej wartości w łącznej kwocie 809.610,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 629.649,- zł i podatek VAT w kwocie 179.961,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LI. Oskarżonego **D. W.** uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu czynu w punkcie XXXIV i kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

LII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: XLIX i L i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu D. W. karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

LIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu D. W. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LIV. Oskarżonego **A. N.** uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie XXXV i kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

LV. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2008r. do maja 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z L. K., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

LVI. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2008r. do czerwca 2008r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z L. K., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, dwukrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 720.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o wartości celnej 637.865,- zł, na których ciążyła należność celne w kwocie 367.410,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 4.273.000,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 3.321.180,- zł i podatek VAT w kwocie 951.820,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył

mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

LVII. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2009r. do marca 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. R. (1), M. R. (1), Z. N. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w zbyciu 103.350 paczek papierosów nieustalonej marki bez znaków skarbowych akcyzy RP, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, które następnie były przewożone z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży, o łącznej wartości celnej 127.332,86 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 73.344,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek dużej wartości w łącznej kwocie 1.106.547,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 870.818,- zł i podatek VAT w kwocie 235.729,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

LVIII. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXXVIII i za to na mocy art. 190 § 1 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

LIX. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: LV, LVI, LVII i LVIII i kary grzywny orzeczone w punktach: LVI i LVII wyroku i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu M. S. (1) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 650 (sześciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

LX. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. S. (1) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXI. Oskarżonego **K. M. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

LXII. Oskarżonego **K. M. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. R., J. U. (1), K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 400.000 paczek papierosów, w tym 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 435.004,50 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 250.563,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.329.794,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.605.712,- zł i podatek VAT w kwocie 724.082,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LXIII. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: LXI i LXII i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu K. M. (2) karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

LXIV. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. M. (2) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXV. Oskarżonego **W. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., R. Ć., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, czterokrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 800.000 paczek papierosów, w tym 600.000 paczek papierosów marki (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 870.009,- zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 501.126,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 6.659.587,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5.211.424,- zł i podatek VAT w kwocie 1.448.163,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LXVI. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu W. S. (1) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXVII. Oskarżonego **M. R. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2009r. do marca 2009r. w S., A., O., N., S. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z K. M., Z. N. i innymi nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nabywanie, przechowywanie, przewożenie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

LXVIII. Oskarżonego **M. R. (2)** uznał za winnego tego, że w marcu 2009r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. M., Z. N. i innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pięciokrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci co najmniej 318.400 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 491.740,32 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 283.243,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.351.198,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.607.132 zł i podatek VAT w kwocie 744.066,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych.

LXIX. Na mocy art. 20 § 1 kks w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach: LXVII i LXVIII i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu M. R. (2) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

LXX. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. R. (2) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXXI. Oskarżonego **K. L.** uznał za winnego tego, że w marcu 2009r., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. N. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami przewoził z A. do S., w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 30.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 34.485,40 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 19.870,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek w łącznej kwocie 311.650,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 245.650,- zł i podatek VAT w kwocie 66.000,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LXXII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. L. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXXIII. Oskarżonego **M. G.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., R. Ć., K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 400.000 paczek papierosów, w tym 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 435.004,50 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 250.563,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej kwocie 3.329.794,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 2.605.712,- zł i podatek VAT w kwocie 724.082,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LXXIV. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i § 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. G. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXXV. Oskarżonego **R. Ć.** uznał za winnego tego, że w okresie od października 2006r. do listopada 2007r., wspólnie i w porozumieniu z J. R., K. M., K. R. (2), K. R. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w ukryciu oraz brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, w postaci 800.000 paczek papierosów, w tym 600.000 paczek papierosów marki (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez znaków skarbowych akcyzy RP o łącznej wartości celnej 870.009,- zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 501.126,- zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek wielkiej wartości w łącznej

kwocie 6.659.587,- zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5.211.424,- zł i podatek VAT w kwocie 1.448.163,- zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks i za to na mocy w/w przepisów skazał go za ten czyn, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

LXXVI. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu R. Ć. na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata i oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LXXVII. Na mocy art. 30 § 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł wobec oskarżonego K. R. (1), M. R. (1) i Z. N. środek karny przypadku dowodów rzeczowych w postaci: 35.000 paczek papierosów marki (...) z rosyjskimi znakami akcyzy - opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych Nr III/42/09 pod poz. 1 i zarządził ich zniszczenie (k. 1873 akt sprawy).

LXXVIII. Na mocy art. 30 § 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł wobec oskarżonych K. M. i M. R. (2) środek karny przypadku dowodów rzeczowych w postaci 19.900 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy - opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych Nr IV/61/09 pod poz. 54 i 59 i zarządził ich zniszczenie (k. 4190 akt sprawy).

LXXIX. Na mocy art. 30 § 2 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł wobec oskarżonego M. R. (1) środek karny przypadku dowodów rzeczowych w postaci: 1.270 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, 657 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, 260 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, 10 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, 339 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, 4 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy - opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych Nr V/63/09 pod poz. 61, 62, 63, 64, 65 i 66 i zarządził ich zniszczenie (k. 4204 akt sprawy).

LXXX. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1), M. R. (1) i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w wysokości 6.800,- (sześć tysięcy osiemset) złotych.

LXXXI. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1) i J. R. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) i naczepy ciężarowej marki (...) o nr rej. (...) w wysokości 105.000,- (sto pięć tysięcy) złotych.

LXXXII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1), L. K., M. S. (1) i M. J. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) i naczepy ciężarowej marki (...) o nr rej. (...) w wysokości 96.900,- (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy) złotych.

LXXXIII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł wobec oskarżonych: M. R. (2), K. M. i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku ciągnika siodłowego marki (...) o nr rej. (...) i naczepy ciężarowej marki (...) o nr rej. (...) w wysokości 66.500,- (sześćdziesiąt sześć tysięcy pięćset) złotych.

LXXXIV. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1), M. R. (1), D. W. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku samochodu ciężarowego marki (...) w wysokości 43.400,- (czterdzieści trzy tysiące czterysta) złotych.

LXXXV. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: L. K., K. R. (1), M. S. (1) i M. J. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów w postaci 720.000 paczek

papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 637.865,-zł (sześćset trzydzieści siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt pięć) złotych.

LXXXVI. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: L. K., K. R. (1) i M. J. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 60.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 56.408,04 zł (pięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta osiem złotych cztery grosze).

LXXXVII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i K. R. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 600.000 paczek papierosów marki (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 870.009,- (osiemset siedemdziesiąt tysięcy dziewięć) złotych.

LXXXVIII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i K. M. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 435.004,50 zł (czterysta trzydzieści pięć tysięcy cztery złote pięćdziesiąt groszy).

LXXXIX. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i M. G. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 435.004,50 zł (czterysta trzydzieści pięć tysięcy cztery złote pięćdziesiąt groszy).

XC. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i K. M. (2) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 300.000 paczek papierosów marki (...) i 100.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 435.004,50 zł (czterysta trzydzieści pięć tysięcy cztery złote pięćdziesiąt groszy).

XCI. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i R. Ć. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 600.000 paczek papierosów marki (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 870.009,- (osiemset siedemdziesiąt tysięcy dziewięć) złotych.

XCII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i W. S. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 600.000 paczek papierosów marki (...) i 200.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 870.009,- (osiemset siedemdziesiąt tysięcy dziewięć) złotych.

XCIII. Na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i K. R. (2) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 900.000 paczek papierosów marki (...) i 300.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 1.305.013,50 zł (jeden milion trzysta pięć tysięcy trzynaście złotych pięćdziesiąt groszy).

XCIV. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i J. U. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 450.000 paczek papierosów marki (...) i 150.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 899.253,- (osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt trzy) złote.

XCV. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R. i K. R. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 100.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 112.593,- (sto dwanaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt trzy) złote.

XCVI. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1), Z. N., M. R. (1) i D. W. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 104.300 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 119.511,37 zł (sto dziewiętnaście tysięcy pięćset jedenaście złotych trzydzieści siedem groszy).

XCVII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R., J. U. (1) i L. K. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 50.000 paczek papierosów nieustalonej marki bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 50.640,20 zł (pięćdziesiąt tysięcy sześćset czterdzieści złotych dwadzieścia groszy).

XCVIII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: J. R., L. K. i K. R. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 300.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 285.129,- (dwieście osiemdziesiąt pięć tysięcy sto dwadzieścia dziewięć złotych).

XCIX. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: K. R. (1), Z. N. i K. L. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 30.000 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 34.485,40 zł (trzydzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści groszy).

C. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: K. M., M. R. (2) i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 40.100 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 48.012,- (czterdzieści osiem tysięcy dwanaście) złotych.

CI. Na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonego M. R. (2) obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 258.400 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 419.902,- (czterysta dziewiętnaście tysięcy dziewięćset dwa) złote.

CII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: M. S. (1), M. R. (1), K. R. (1) i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 103.350 paczek papierosów nieustalonej marki bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 127.332,86 zł (sto dwadzieścia siedem tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy).

CIII. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: M. R. (1), K. R. (1) i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 34.500 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 39.657,- (trzydzieści dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem) złotych.

CIV. Na podstawie art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: M. R. (1) i Z. N. solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 71.610 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 85.738,- (osiemdziesiąt pięć tysięcy siedemset trzydzieści osiem) złotych.

CV. Na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonego Z. N. obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 1.055.620 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 1.263.893,- (jeden milion dwieście sześćdziesiąt trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt trzy) złote.

CVI. Na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonego M. R. (1) obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 2.400 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 5.305,44 zł (pięć tysięcy trzysta pięć złotych czterdzieści cztery grosze).

CVII. Na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonego J. R. obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów w postaci 5.800.000 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy w kwocie 6.061.047,- zł (sześć milionów sześćdziesiąt jeden tysięcy czterdzieści siedem złotych).

Zaliczył oskarżonym w stosunku do których stosowany był areszt tymczasowy okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary pozbawienia wolności bądź grzywny, orzekł o kosztach.

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych: L. K., J. R., K. R. (1), K. M., K. R. (2), Z. N., M. R. (1), D. W., M. S. (1), M. R. (2), K. L., M. G. i R. Ć.

Oskarżeni **K. M. (2), W. S. (1), J. U. (1) i M. J.** nie skarżyli wyroku, zatem stał się on w stosunku do tych oskarżonych prawomocny, prawomocny jest też wyrok w stosunku do oskarżonego A. N..

Obrońca oskarżonego L. K. - adv. A. U. na podstawie art. 444 kpk oraz art. 425§1 i 2 i 3kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości (z wyjątkiem pkt.IV) na jego korzyść

Na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt. 3, 2 i 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi **zarzucił**:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za jego podstawę, a mających wpływ na treść wyroku przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony L. K. dokonał zarzucanych mu czynów mimo istnienia poważnych wątpliwości w tym zakresie

2/ rażąco naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia;

- zawartych w art. 5§2 kpk ,art. 7 kpk przez rozstrzygnięcie nie dających się wyjaśnić wątpliwości na niekorzyść oskarżonego a także przekroczenia dopuszczalnych granic swobody w ocenie zgromadzonego materiału dowodowego -art. 4 kpk przez pominięcie szeregu okoliczności przemawiających na korzyść osk. L. K., a godzących w wiarygodność wyjaśnień z postępowania przygotowawczego osk. K. R. (1), J. U. (1) i F. W.

3/rażącej niewspółmierności wymierzonych jednostkowych kar pozbawienia wolności jak i kar grzywny za każdy z przypisanych oskarżonemu czynów jak i kary łącznej pozbawienia wolności i łącznej karze grzywny.

Na podstawie art. 427§1 kpk wniosło:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od postawionych mu zarzutów

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, ewentualnie:

zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymierzonych kar jednostkowych i wymierzenie łagodniejszej kary pozbawienia wolności i kary grzywny za poszczególne czyny jak i łagodniejszą karę łączną oraz zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Z kolei drugi obrońca oskarżonego L. K. – adv. J. K. wniósł o:

1/ na zasadzie art. 452 § 2 kpk, o przeprowadzenie dowodu z opinii Laboratorium Izby Celnej w B. z zakresu badań fizykochemicznych, przeprowadzonej na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z 24.04.2012 r. w sprawie o sygn. III K (...), w sprawie ustalenia czy papierosy (...) mają zbliżone właściwości do występujących na polskim rynku papierosów marki (...) (karta 3814-3816 ww. akt - częściowa fotokopia opinii w załączeniu);

2/ podniósł dodatkowe zarzuty odwoławcze dotyczące następujących pkt-ów wyroku :

Pkt I, II, V, LXXXII, LXXXV, LXXXVI, XCVII i LCVII

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na naruszeniu przepisów art. 393 § 1 k.p.k. i 393 a k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1-3 i 15 ustawy z 6.04.1990 r. o Policji, przez przeprowadzenie dowodu z treści rozmów telefonicznych i wiadomości sms oskarżonych, podczas gdy dowody te zostały nielegalnie pozyskane dla potrzeb postępowania karnego z powodu braku właściwych postanowień Sądu Okręgowego, zgodnych z art. 19 ust. 1-3 ustawy o Policji, o zarządzeniu kontroli operacyjnej;

Pkt LXXXII

- obrazę prawa materialnego, tj. art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 2 kks przez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów do ustalenia wobec oskarżonego obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku ciągnika siodłowego marki (...) i naczepy ciężarowej K., podczas gdy samego przepadku tych przedmiotów nie orzeka się z mocy prawa;

Pkt II, V, LXXXII, LXXXV, LXXXVI, XCVII i LCVII

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 366 kpk i art. 167kpk w zw. art. 92 kpk przez przyjęcie wymienionych tam kwot, jako wartości celnych, wysokości narazenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych, czy równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów jako równowartości wyrobów tytoniowych i pojazdów, bez przeprowadzenia właściwych dowodów na ustalenie ich równowartości,

- obrazę przepisów postępowania, stanowiącą o braku możliwości oceny treść wyroku, przez nie wyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku, z jakich powodów sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 31 § 1a, §2, §3 kks w zakresie orzekania o środkach karnych.

Obrońca oskarżonego J. R. na podstawie art. 444, 425 § 1 i 2 i 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zaskarżył ww. wyrok, na korzyść oskarżonego, w części, tj.:

w pkt VII, VIII, IX, X, XI, CVII zaskarżonego wyroku - w całości tych punktów;

w pkt LXXXI, LXXXVII, LXXXVIII, LXXXIX, XC, XCI, XCII, XCIII, XCIV, XCV, XCVII, XCVIII zaskarżonego wyroku - w zakresie dotyczącym orzeczenia wobec oskarżonego J. R. obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów wymienionych w poszczególnych punktach;

CXI zaskarżonego wyroku — w zakresie zasądzenia od oskarżonego J. R. na rzecz Skarbu Państwa określonej w tym punkcie kwoty tytułem opłaty.

Na podstawie art 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 438 pkt k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wyrokowi temu zarzucił mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku rażącą obrazę przepisów postępowania, tj.:

1. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez nieodczytanie oskarżonemu J. R. aktu oskarżenia;
2. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. i art. 377 § 5 k.p.k, w zw. z art. 375 § k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez prowadzenie rozprawy w d 5 października 2011 roku pod nieobecność oskarżonego J. R. który jeszcze nie złożył wyjaśnień, oraz przesłuchiwanie oskarżonych, z którymi oskarżony J. R. ma wspólnie postawione zarzuty a także poprzez niepoinformowanie oskarżonego o przebiegu rozprawy z dnia 5 października 2011 roku, na której był odczytany akt oskarżenia, ani o wyjaśnieniach złożonych na tym terminie.
3. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprze dopuszczenie przez Sąd do sytuacji, w której uprzedni obrońca J. R. w postępowaniu dotyczącym czynu, za który J. R. został prawomocnie skazany (k. 3311-3316), a który to czyn jest objęty opisem również w niniejszej sprawie, oraz który to obrońca jest zarazem pełnomocnikiem

J. R. (2) tj. małżonki oskarżonego J. R. w niniejszej sprawie (k. 623-625) - jest równocześnie obrońcą w niniejszej sprawie oskarżonego L. K., podczas gdy zachodzi kolizja interesów między oskarżonymi L. K. a J. R.;

4. art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez nieprawidłową redakcję uzasadnienia i wskazanie dowodów, na których Sąd oparł ustalenie stanu faktycznego - w sposób uniemożliwiający kontrolę instancyjną wyroku, poprzez:

- opisanie całego stanu faktycznego a następnie wymienienie na 7 stronach uzasadnienia dowodów, bez wskazania, na których konkretnie dowodach Sąd oparł poszczególne fakty mające tworzyć stan faktyczny;

- wskazanie, iż Sąd oparł się na pozostałych (tj. nieosobowych) dowodach, przy równoczesnym wymienieniu tylko dowodów, na których Sąd oparł się „w szczególności”;

5. art. 7 k.p.k. w zw. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez całkowicie dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na:

a) błędnym uznaniu wyjaśnień oskarżonego K. R. (1) za wiarygodne, spójne, logiczne i konsekwentne podczas gdy:

- oskarżony K. R. (1) modyfikował wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym podając w sposób niekonsekwentny okoliczności opisywanych przez niego zdarzeń związanych z przemytem papierosów dla J. R. oraz zmieniał je, także w sposób niekonsekwentny, na rozprawie głównej, by ostatecznie odmówić dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania;

- oskarżony K. R. (1) opisywał zdarzenia związane z przemytem przez niego papierosów dla J. R. w sposób ogólny i pozbawiony szczegółów, podczas gdy inne zdarzenia opisywał szczegółowo z podaniem konkretnych danych;

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) odnośnie pomocy udzielonej J. R. w zbyciu przez niego papierosów pochodzących z przemytu w lutym 2009 roku są niekonsekwentne, niespójne i sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym;

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) są zupełnie odmienne od zeznań złożonych przez niego w innym postępowaniu, dotyczącym przemytu papierosów przez J. U. (1) (3. Ds. (...); II Ks (...));

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) co do kierowania przez oskarżonego J. R. zorganizowaną grupą przestępczą oraz popełniania przez oskarżonego J. R. przestępstw skarbowych nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym albo pozostają w sprzeczności:

z wyjaśnieniami D. W., który opisuje swój udział w procederze przemytu papierosów oraz wskazuje na inne osoby opisując szczegółowo ich udział ale kategorycznie zaprzecza, by w lutym 2009 roku miał wraz z K. R. (1) pomóc J. R. w zbyciu papierosów pochodzących z przemytu;

z zeznaniami H. G., A. K. i J. R. (2), którzy zeznają zupełnie odmiennie niż K. R. (1) co do okoliczności pożyczenia przez K. R. (1) samochodu od J. R. (2) w dniu 30 listopada 2009 roku;

z materiałem dowodowym w sprawie 3. Ds. (...); II Ks (...), w szczególności z postanowieniem o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym (k. 3306) oraz postanowieniem o tymczasowym aresztowaniu (k. 3305) świadczącym o tym, iż oskarżony J. R. od marca 2007 roku do października 2007 roku nie przebywał w miejscu zamieszkania (wedle organów ścigania ukrywał się) a zatem nie mógł kierować w tym okresie zorganizowaną grupą przestępczą;

z zeznaniami świadków Z. B., W. W. J. W., K. M. (3), K. K., D. W., J. R. (2), a także z wyjaśnieniami oskarżonych R. Ć., M. G., L. K., Z. N., J. R., K. R. (2), D. W., K. M. (2), z których to świadków oraz oskarżonych żaden nie potwierdza, by widział lub zetknął się osobiście z przemytem papierosów przez J. R.;

z protokołami przeszukania pomieszczeń należących do J. R. (2) oraz do oskarżonego K. R. (2), z których wynika – wbrew wyjaśnieniom K. R. (1) - że w gospodarstwie w L. oraz na działce należącej do K. R. (2) nie są składowane żadne papierosy pochodzące z przemytu;

z materiałami z kontroli operacyjnej obejmującymi m.in. rozmowy telefoniczne wykonane przez K. R. (1) w lutym 2009 roku a w których brak rozmowy z J. R.;

b) pominięciu przez Sąd przy ocenie wyjaśnień oskarżonego K. R. (1) dowodów wskazujących na konflikt między nim a oskarżonym J. R., o którego istnieniu świadczy:

- ujawnienie przed organami ścigania przez J. i J. R. (1), iż porzucony w miejscowości K. samochód, w którym znaleziono papierosy pochodzące z przemytu, pożyczyl w dniu 30 listopada 2007 roku K. R. (1) – które to informacje zostały przekazane organom ścigania jeszcze przed złożeniem wyjaśnień przez K. R. (1) i spowodowały ujawnienie tej osoby organom ścigania;

- złożenie przed Sądem wyjaśnień, w których oskarżony K. R. (1) wycofał się z wyjaśnień obciążających inne osoby - poza J. R., a nadto czyny uprzednio przypisywane przez niego tymże innym osobom w postępowaniu przygotowawczym - przypisał, wyjaśniając przed Sądem, dodatkowo J. R.;

c) błędnym uznaniu wyjaśnień oskarżonego J. U. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym za wiarygodne, spójne, logiczne i konsekwentne podczas gdy:

-oskarżony J. U. (1) zmienił swojej wyjaśnienia przed Sądem na rozprawie;

- istnieje istotna różnica między wyjaśnieniami tego oskarżonego złożonymi w postępowaniu przygotowawczym a wyjaśnieniami tego oskarżonego złożonymi przed Sądem na rozprawie - co do strony językowo-gramatycznej;

- oskarżony J. U. (1) był uprzednio skazany za przemyt papierosów pochodzących z przemytu na zlecenie J. R., za co – jak wyjaśnił - miał pretensje do J. R.;

d) dowolnej i sprzecznej z zasadami logicznego wnioskowania opartego na doświadczeniu życiowym zeznań świadków G. G., H. K., P. T., M. S. (2) i M. A. i przyjęcie przez Sąd, iż z zeznań tych wynika, że J. R. organizował przemyt papierosów, podczas gdy wzajemne porównanie tych zeznań, ocena tych zeznań w kontekście zeznań pozostałych świadków, w szczególności J. W. (2) i Z. B., ocena tych zeznań w kontekście wyjaśnień oskarżonych, w szczególności K. M., oraz ocena tych zeznań w kontekście zatrzymań wielu osób pracujących dla J. R. (2), którzy przemycali papierosy we własnym zakresie – wskazuje, iż G. G., H. K., P. T. (1), M. S. (2) i M. A. (a także inne osoby) powzięły opinię o oskarżonym J. R. na podstawie obiegowych i bliżej niesprecyzowanych i niepotwierdzonych informacji, tj. plotek,

e) całkowicie dowolnym ustaleniu, iż świadkowie, którzy złożyli przed Sądem odmienne zeznania niż złożone w postępowaniu przygotowawczym, zrobili to „najprawdopodobniej pod naciskiem oskarżonych bądź osób trzecich”, podczas gdy brak jest jakichkolwiek dowodów, nawet pośrednich, na tę okoliczność;

f) błędnym uznaniu zeznań świadka P. T. (2) za wiarygodne, spójne, logiczne i konsekwentne - dotyczące swobody wypowiedzi przesłuchiwanym przez niego osób, podczas gdy zeznania te nie korespondują z pozostałym materiałem dowodowym albowiem:

- zeznania świadków G. G. (2) i H. K. mają charakter obciążający wyłącznie wtedy, gdy świadkowie ci są słuchani przez P. T. (2) - ale już zeznania złożone przez te same osoby przed innymi przesłuchującymi je osobami w innym postępowaniu (odpowiednio k. 3260-3262v, k. 3263-3264v) a także przed Sądem w niniejszej sprawie - mają zupełnie odmienny charakter;

- wyjaśnienia oskarżonego K. M. mają charakter obciążający wyłącznie wtedy, gdy oskarżony ten jest przesłuchiwany przez P. T. (2) - ale już zeznania tego oskarżonego (k. 3258-3259v) złożone w innym postępowaniu, w którym

występował on w charakterze świadka (sprawa 3. Ds. (...); II Ks (...)) także odnośnie przemytu papierosów - mają odmienną treść;

- wyjaśnienia K. R. (1) są obciążające dla wielu osób wtedy, gdy oskarżony jest przesłuchiwany przez P. T. (2), podczas gdy zeznania tego oskarżonego złożone uprzednio w innej sprawie, wówczas jako świadka (k. 3269-3270) - mają zupełnie odmienną treść;

- świadkowie H. K., G. G., P. T. (1), M. S. (2), M. A. - czyli wszyscy bez wyjątku świadkowie, w których zeznaniach pojawia się motyw przemytu papierosów przez J. R. - wskazują na ingerencję P. T. (2) w treść ich zeznań w postępowaniu przygotowawczym;

- wyjaśnienia złożone przez J. U. (1) przed P. T. (2) i przez P. T. (2) zaprotokołowane różnią się w sposób ewidentny od wyjaśnień złożonych przez tego oskarżonego przed Sądem od strony językowo-gramatycznej - inny jest sposób formułowania zdań, wyraźne różnice gramatyczne w stosowanych sformułowaniach, odmienna budowa zdań, całkowicie inny sposób wysławiania się;

- istnieje wyraźna różnica między: „stosunkiem długości trwania] przesłuchania do objętości wyjaśnień oskarżonego K. R. (1) zaprotokołowanych przez P. T. (2)” a „stosunkiem i długości trwania przesłuchania do objętości zaprotokołowanych przez P. T. (2) zeznań świadków”;

6. art. 5 § 2 kp.k. i art 7 kp.k w zw. art 410 kp.k. w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez dowolne ustalenie, iż oskarżony J. R. zorganizował przewóz 11.314.000 paczek papierosów w okresie od października 2006 roku do listopada 2007 roku i każdorazowo około 20.000 kartonów, podczas gdy:

- ilość ta nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym;

- w pojeździe prowadzonym przez K. R. (1) a zatrzymanym w K. znaleziono 11.440 kartonów nie zaś 20.000 kartonów;

- suma kartonów papierosów, jakie zdaniem Sądu przewozili poszczególni kierowcy pracujący dla J. R., nie odpowiadają sumie kartonów, których przewóz jest przypisany oskarżonemu J. R.;

- ilość ta została określona w sposób dowolny z pominięciem wyjaśnień oskarżonego K. R. (1) co do udziału kilku osób; przy jednym transporcie papierosów;

7. art. 5 § 2 kp.k. i art 7 kp.k. w zw. art. 410 kp.k. w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez dowolne ustalenie ilości transportów z papierosami, wykonywanych przez K. R. (1), J. U. (1), W. S. (1), R. Ć., K. M., K. M. (2) i M. G., podczas gdy:

- K. R. (1) nie wskazał dokładnej ilości transportów wykonywanych przez ww. kierowców;

- K. R. (1) niekonsekwentnie wskazywał na ilości transportów wykonanych przez niego samego na zlecenie J. R.;

- K. R. (1) wyjaśniał, że kilka osób uczestniczyło jednocześnie w załadunku papierosów pochodzących z przemytu - co nie jest tożsame z wykonaniem transportu;

8. art. 7 kp.k w zw. art .410 kp.k w zw. z art. 113 § 1 kk.s. poprzez dowolną ocenę wyjaśnień K. R. (1) dotyczących pomocy udzielonej J. R. w zbyciu przez niego papierosów pochodzących z' przemytu w lutym 2009 roku, w oderwaniu od pozostałych dowodów zebranych w sprawie i w konsekwencji błędne ustalenie, iż K. R. (1) udzielił J. R. pomocy w zbyciu przez niego papierosów pochodzących z przemytu w lutym 2009 roku, podczas gdy:

- wyjaśnienia K. R. (1) dotyczące ww. zdarzenia są niekonsekwentne i nie korespondują z pozostałymi wyjaśnieniami złożonymi przez tego samego oskarżonego;

- wyjaśnienia K. R. (1) dotyczące ww. zdarzenia pozostają w oczywistej sprzeczności z wyjaśnieniami D. W.;

- wyjaśnienia K. R. (1) dotyczące ww. zdarzenia nie znajdują potwierdzenia w materiale z kontroli operacyjnej w postaci nagrań rozmów telefonicznych K. R. (1);

- wyjaśnienia K. R. (1) pozostają w sprzeczności z zasadami logicznego wnioskowania i doświadczenia życiowego;

9. art. 7 k.p.k. w zw. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks. poprzez dowolną ocenę że J. U. (1) oraz K. R. (1) nie mają interesu w oskarżaniu innych osób w niniejszej sprawie, podczas gdy:

- obaj oskarżeni byli uprzednio prawomocnie skazani za przestępstwa podobne;

- J. U. (1) oraz K. R. (1) byli uprzednio skazani na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, zaś okresy prób w chwili ich przesłuchań - nie upłynęły;

- obaj oskarżeni chcieli skorzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 60 § 3 k.k.), czemu dali wyraz w swoich wyjaśnieniach a czego warunkiem jest wskazanie co najmniej dwóch osób, nieznanymi organom ścigania;

10. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez pominięcie, iż J. U. (1) świadczył pracę do marca 2007 roku, zaś K. R. (1) do listopada 2007 roku i obaj przerwali pracę z powodu zatrzymania ich z papierosami pochodzącymi z przemytu a zatem żaden z nich nie mógł mieć bezpośredniej wiedzy donośnie transportów papierosów pochodzących z przemytu w okresie odpowiednio od marca i listopada 2007 roku;

11. art. 7 k. p.k. w zw. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks. poprzez dowolną ocenę dowodów i brak oparcia na całokształcie materiału dowodowego w niniejszej sprawie a w konsekwencji błąd w ustaleniu stanu faktycznego, iż oskarżony J. R. kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych - w okresie od października 2006 roku do lutego 2009 roku, podczas gdy:

- oskarżony J. R. nie jest skazany (także nieprawomocnie zaskarżonym niniejszą apelacją wyrokiem) za jakiegokolwiek przestępstwo skarbowe w okresie od listopada 2007 roku do stycznia 2009 roku a zatem sprzecznym z zasadami logicznego wnioskowania jest uznanie, że oskarżony kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych, która to grupa od listopada 2007 roku nie popełniła przestępstw skarbowych;

- oskarżony J. R. nie przebywał w miejscu swojego zamieszkania (lub jak wskazuje Prokuratura — ukrywał się) w okresie od marca 2007 roku i był poszukiwany listem gończym od lipca 2007 roku a zatem nie mógł kierować zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wyrokowi temu zarzucił mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniu stanu faktycznego polegający na przyjęciu, iż czyn polegający na jednorazowym zwróceniu się przez oskarżonego J. R. w lutym 2009 roku o pomoc do K. R. (1) w zbyciu papierosów pochodzących z przemytu stanowi stale źródło dochodu, podczas gdy jest to czyn jednorazowy a zatem nie może ze swej istoty stanowić stałego źródła dochodu.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wyrokowi temu zarzucił naruszenie prawa materialnego tj.: art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 53 § 15 k.k.s. poprzez błąd subsumcji wyrażający się w ustaleniu, iż J. R. zwrócił się do K. R. (1) o pomoc w zbyciu przez niego papierosów pochodzących z przemytu w lutym 2009 roku o wartości celnej 112.593 zł narażając na uszczuplenie podatek w dużej wartości, podczas gdy wartość celna 112.593 zł nie stanowi dużej wartości zaś narażenie na uszczuplenie nie jest uszczupleniem.

Ponadto wskazał na istnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8) k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. tj. objęcie zaskarżonym wyrokiem czynu, za który oskarżony J. R. był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach Wydział II Karny z dnia 21 lutego 2008 roku (k. 3316).

W konsekwencji zaistnienia ww. bezwzględnej przesłanki odwoławczej wniósł o uchylenie wyroku w zakresie dotyczącym czynu, za który oskarżony J. R. był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach Wydział II Karny z dnia 21 lutego 2008 roku i umorzenie postępowania w tym zakresie.

W konsekwencji podniesionych zarzutów apelacyjnych na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. wniósł o wyeliminowanie z opisu czynu i podstawy wyrokowania czynu, za który oskarżony J. R. był już uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach Wydział II Karny z dnia 21 lutego 2008 roku a następnie o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego J. R..

Nadto zgłosił również wniosek ewentualny o uchylenie przedmiotowego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. R. (1) zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze i zarzucił rażąca i nadmierną surowość orzeczonej wobec K. R. (1) kary bezwzględnej 3 lat pozbawienia wolności i wysokiej grzywny w sytuacji, gdy oskarżony w znacznej części przyznał się do stawianych mu zarzutów, jego wyjaśnienia w sposób istotny przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w sprawie przez Sąd I instancji, ujawnił on okoliczności nie znane wcześniej organom prowadzącym postępowanie przygotowawcze, pracuje jako kierowca w firmie transportowej, łoży na utrzymanie swoich dzieci i do popełnionych czynów ma krytyczny stosunek, nadto wyraził on żal i skruchę z tytułu popełnienia przestępstw karno - skarbowych.

Wniósł o złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego K. R. (1) kary łącznej do 2 lat pozbawienia wolności, po uprzednim złagodzeniu kar jednostkowych przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, a także skorzystaniu z art. 60 kk oraz wydatne złagodzenie kary grzywny.

Obrońca oskarżonego K. M. zaskarżył wyrok w zakresie orzeczonej kary zarzucając nadmierną i rażąca surowość w stosunku do osoby K. M., polegającą na orzeczeniu kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat z warunkowym okresem jej zawieszenia na 5 lat i grzywny w wymiarze 450 stawek przy przyjęciu, że jedna stawka jest równoważna kwocie 100 zł w sytuacji, gdy oskarżony przyznał się w całości do przedstawionych mu zarzutów, złożył w sprawie szczegółowe wyjaśnienia zgodne z ustaleniami faktycznymi jakie poczynił Sąd 1 instancji, posiada ustabilizowaną sytuację osobistą i rodzinną, a do popełnionego czynu krytyczny stosunek.

Wskazując na powyższe wniósł o złagodzenie w stosunku do K. M. kary pozbawienia wolności do 1 roku i skrócenie okresu zawieszenia wykonania kary do lat 3 oraz złagodzenie kary grzywny do 100 stawek przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych.

Obrońca oskarżonego K. R. (2) zaskarżył wyroku w części dotyczącej zarzutów z pkt. XXI, XXII, (XXIX, XXX) – na jego korzyść.

Na mocy art.438 pkt.2 i 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę prawa procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia poprzez:

a) naruszenie przepisu art. 4 i 7 kpk poprzez niezachowanie zasady obiektywizmu i swobodnej oceny dowodów, przez uwzględnienie jedynie dowodów dla oskarżonego niekorzystnych pomijając całkowicie wszystkie inne przemawiające na jego korzyść zwłaszcza wyjaśnienia osk. K. R. (1) i osk. J. U. (1) złożone przed Sądem, oraz dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób jednostronny, wybiórczy i dowolny w szczególności przez pominięcie dowodu z wyjaśnień oskarżonego

b) naruszenie przepisu art.5§2 kpk poprzez nierozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających oczywisty wpływ na jego treść przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że osk. K. R. (2) dopuścił się przypisanych mu obydwu czynów (członkostwa w zorganizowanej grupie przestępczej oraz paserstwa akcyzowego i celnego).

Podnosząc te zarzuty, na podstawie art.427§1 kpk wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnił oskarżonego

ewentualnie

2 / uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego Z. N. zaskarżył wyrok w całości na jego korzyść zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a w szczególności:

a) art. 5 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego,

b) art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie zupełnie dowolnej oraz wybiórczej oceny zebranych w sprawie materiałów dowodowych, w sytuacji gdy pominięte zostały dowody przemawiające na korzyść oskarżonego Z. N.,

c) art. 424 kpk poprzez nieodniesienie się w uzasadnieniu wyroku do wszystkich zebranych w sprawie dowodów, pominięcie zwłaszcza tych korzystnych dla oskarżonego, oraz niezawarcie w uzasadnieniu wyroku wszystkich prawem przepisanych elementów, co w konsekwencji uniemożliwia kontrolę instancyjną oraz niewykazanie w sposób wystarczający dlaczego przypisano oskarżonemu sprawstwo zarzucanych mu czynów.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający w szczególności na:

a) ustaleniu, że Z. N. wiedział o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej,

b) ustaleniu, że oskarżony Z. N. działał w grupie przestępczej umyślnie z zamiarem bezpośrednim,

c) ustaleniu, że oskarżony Z. N. uczynił sobie z popełniania przestępstwa stałe źródło dochodu,

d) ustaleniu, że oskarżony Z. N. pomagał w zbyciu, przechowywał oraz przyjmował w celu dalszej odsprzedaży co najmniej 1.540.380 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy o łącznej wartości celnej 2.039.936,90 zł, w sytuacji gdy brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o takich ilościach papierosów oraz ich wartości,

nadto wyrokom temu, z ostrożności, zarzucił:

- orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do okoliczności podmiotowo – przedmiotowych zaistniałych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 427 § 1 kpk w zw. z art. 438 kpk wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, II Wydział Karny w S..

ewentualnie wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary w dolnych jej granicach, jak również zmniejszenie zasądzonego obowiązku,

Obrońca oskarżonych K. L. i M. R. (1)

I. zaskarżył wyrok w części tj.

1. w stosunku do **K. L.** – w całości (tj. pkt LXXI, LXXII,

2. w stosunku do **M. R. (1)** w części (tj. pkt XXXIX, XL, XLI, XLII, XLIII, XLIV, LXXVII, LXXIX, XCVI, CII, CIII, CIV, CVI, CVIII, CXI)

II. w oparciu o przepis art. 439§1 pkt 8 kpk w stosunku do **K. L.** podniósł istnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej polegającej na wydaniu wyroku z naruszeniem powagi rzeczy osądzonej, mimo że wcześniej zapadło już prawomocne orzeczenie dotyczące tej samej sprawy i tej samej osoby w innym postępowaniu,

III. w oparciu o przepis art. 427§2 kpk, art. 438 pkt. 2,3,4 kpk:

1. w stosunku do **K. L.** zarzucił:

a) w zakresie pkt. LXXI zaskarżonego wyroku:

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 4 kpk, 7 kpk, 410 kpk poprzez nie wzięcie pod uwagę całokształtu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a przy tym również brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji dokonanie dowolnej oceny dowodów poprzez oparcie orzeczenia wyłącznie o wyjaśnienia K. R. (1) i przyjęcie, że mają one moc dowodową, pomimo, że sposób przesłuchania tego oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego rodzi poważne wątpliwości odnośnie prawidłowości jego przeprowadzenia, a co za tym idzie również, co do autentyczności i samodzielności złożonych przezeń wówczas wyjaśnień, przy jednoczesnym zdeprecjonowaniu wyjaśnień K. L., M. R. (1) i okoliczności przemawiających za przyjęciem tożsamości zarzuconemu K. L. czynu z czynem, za który został już prawomocnie skazany

2. w stosunku do **M. R. (1)** zarzucił:

a) w zakresie pkt XXXIX, XL, (...) zaskarżonego wyroku:

- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżony M. R. (1) w okresie od grudnia 2008 roku do czerwca 2009 roku wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, podczas gdy zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie takich ustaleń, zaś dokonana przez Sąd jego ocena sprzyja uznaniu, iż Sąd nie dostrzegł różnicy pomiędzy współsprawczym działaniem, a działaniem w ramach struktury charakteryzującej się cechami wskazującymi na niezbędne minimum jej organizacji w rozumieniu art. 258 §1 kk (w przedmiotowej sprawie: brak jakichkolwiek: hierarchii, organizacji i porozumienia w relacji pomiędzy oskarżonym a współoskarżonymi),

b) w zakresie pkt. XL, XLII zaskarżonego wyroku:

- obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającą na dowolnej ocenie materiału dowodowego w postaci komunikatów zarejestrowanych podczas kontroli operacyjnej (...) i ustalenie na tej podstawie ilości wyrobów tytoniowych objętych zarzutami, bez zachowania przy tym zasady obiektywizmu oraz z zdeprecjonowaniem wyjaśnień oskarżonego, a także zeznań świadków złożonych na etapie postępowania sądowego, w tym także zeznań złożonych przez żonę oskarżonego, jak również przyjęcie za wiarygodne

zeznań funkcjonariuszy policji ze względu na piastowaną przez nich funkcję, z jednoczesnym umniejszeniem znaczenia faktów, na które wskazywali świadkowie oraz współoskarżeni w zeznaniach przed Sądem, zmieniając treść depozycji składanych na etapie postępowania przygotowawczego

c) w zakresie pkt XLI zaskarżonego wyroku:

- rażąco niewspółmierność kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 150 zł każda, wymierzonej wobec oskarżonego, poprzez nienależyte uwzględnienie okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, a zwłaszcza właściwości i warunków osobistych oskarżonego, sposobu życia przed popełnieniem czynu, z równoczesnym pominięciem niewielkich możliwości zarobkowych oskarżonego, przemawiających łącznie za łagodniejszym wymiarem kary.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 427§1, art. 437§2 kpk wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie co do oskarżonego K. L.:
2. uchylenie zaskarżonego wyroku tj. w pkt. LXXI, LXXII, XCIX, CXI i umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 17§1 pkt 7 kpk
- co do oskarżonego M. R. (1):
3. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XXXIX poprzez uniewinnienie oskarżonego M. R. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.
4. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XL poprzez eliminację z opisu czynu i podstawy skazania działania oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a także zmniejszenie ilości wyrobów tytoniowych bez znaków skarbowych akcyzy RP, w których przewożeniu brał udział oskarżony z ilości 394.760 paczek papierosów na ilość 42.600 paczek papierosów, a w konsekwencji ponowne ustalenie wartości celnej, należności celnych oraz uszczuplenia podatku i wymierzenie w tym zakresie oskarżonemu najniższej możliwej kary,
5. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XLI poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w najniższej możliwej wysokości,
6. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XLII poprzez eliminację z opisu czynu i podstawy skazania działania oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a także zmniejszenie ilości wyrobów tytoniowych bez znaków skarbowych akcyzy RP, które zostały sprowadzone na terytorium kraju z ilości 2.536 paczek papierosów na ilość 1.270 paczek papierosów, a w konsekwencji ponowne ustalenie wartości celnej, należności celnych oraz uszczuplenia podatku i wymierzenie w tym zakresie oskarżonemu najniższej możliwej kary,
7. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt XCVI, CII, CIII, CIV poprzez eliminację podanych ilości paczek papierosów oraz kwot równowartości pieniężnej przepadku, a w konsekwencji ponowne ustalenie ilości paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy i równowartości pieniężnej przepadku w odpowiadających im kwotach.

Obrońca oskarżonego D. W. zaskarżył wyrok w części skazującej, tj. pkt. XLIX, L, LII, LIII, LXXXIV i XCVI.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił naruszenie zasady powagi rzeczy osądzonej i skazanie oskarżonego między innymi za przewóz towaru nieoznaczonego polskimi znakami skarbowymi akcyzy w postaci 16.048 paczek papierosów i orzeczenie w stosunku do oskarżonego D. W. obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku samochodu ciężarowego marki (...), podczas gdy wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 22 stycznia 2010 r. (II Ks (...)) D. W. został skazany za przewóz w dniu 5 marca 2009 r. w

S. towar nieoznaczony polskimi znakami skarbowymi akcyzy w postaci 16.048 paczek papierosów oraz orzeczono już prawomocnie tożsamy środek karny dotyczący tego samego pojazdu.

Nadto na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 i 2 kpk wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego sprawy, wbrew zasadzie in dubio pro reo i uznaniu, że:

- oskarżony D. W. w okresie od lutego 2009 r. do marca 2009 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej,
- oskarżony D. W. czterokrotnie brał udział w przewożeniu z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar w postaci 104.300 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy, podczas gdy analiza materiału dowodowego sprawy w zgodzie z powołanymi przepisami procedury karnej nie daje podstaw do przyjęcia tak skonstruowanych wniosków;

2) obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 54 § 1 k.k.s. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że oskarżony zachowaniem swoim naraził na uszczuplenie należności podatkowe podatku VAT w kwocie 179.961,00 zł., podczas gdy prawidłowa wykładnia wskazanego przepisu nie pozwala na przyjęcie tak skonstruowanych wniosków;

Nadto z daleko posuniętej ostrożności procesowej na mocy art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

rażącą niewspółmierność kary grzywny orzeczonej w stosunku do oskarżonego D. W. w wymiarze 400 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych, oraz orzeczenia solidarnego obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 119.511,37 zł. tytułem środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów w postaci 104.300 paczek papierosów różnych marek, nie bacząc przy tym na dyrektywy wymiaru kary, a mianowicie na sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a więc kwestii świadczących o tym, że oskarżonemu można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, a tym samym orzec wobec niego niższą karę grzywny.

Powołując powyższe wniosł o:

- uniewinnienie oskarżonego D. W. od zarzutu brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a więc czynu z pkt. XLIX wyroku;
- skazanie oskarżonego D. W. w ramach czynu L. wyroku za dwukrotne przewożenie z rejonu województwa (...) do (...), w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przewieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu, w postaci 1.600 paczek papierosów różnych marek bez znaków skarbowych akcyzy i wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania art. 54 § 1 k.k.s.;
- uchylenie rozstrzygnięcia z pkt. LXXXIV wyroku;
- orzeczenie w stosunku do oskarżonego D. W. kary grzywny w niższym wymiarze.

ewentualnie

uchylenie rozstrzygnięcia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Suwałkach do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. S. (1) zaskarżył wyroku w części dotyczącej uznania za winnego i skazania za czyny opisane w pkt. XXXVI, XXXVII i XXXVIII wyroku zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5§2 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk i w zw. z art. 113 § 1 kks, która miała istotny wpływ na treść wyroku, polegająca na oparciu orzeczenia o winie M. S. (1) tylko na dowodach obciążających, w tym w głównej mierze na zeznaniach świadka F. W., mających charakter pomówienia i niezgodnych z prawdą, a także pominięcia dowodów korzystnych dla ww. oskarżonego bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska;

2. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez naruszenie swobodnej oceny dowodów oraz dokonanie zarówno dowolnej jak i wybiórczej oceny zebranych w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w sytuacji gdy pominięte zostały dowody przemawiające na korzyść oskarżonego M. S. (1), a także polegający na kształtowaniu przez Sąd Okręgowy przekonania o winie oskarżonego M. S. (1) na podstawie ujawnionych w sprawie dowodów ocenianych w sposób dowolny z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i w pewnym zakresie zebranego z naruszeniem art. 237 § 2 kpk, co w konsekwencji doprowadziło do skazania M. S. (1), podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy oceniany z uwzględnieniem dyrektyw wskazanych w art. 7 k.p.k. i z pominięciem materiału dowodowego zebranego nielegalnie uzasadnia twierdzenie, iż ww. nie dopuścił się popełnienia zarzuczanych mu czynów w punkcie XXXVI, XXXVII i XXXVIII wyroku, ewentualnie, w stosunku do zarzutu z punktu XXXVII ilość papierosów była rażąco niższa, niż ustalona przez Sąd,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony M. S. (1) rzeczywiście dopuścił się popełnienia zarzuczanych mu w punkcie XXXVI, XXXVII i XXXVIII wyroku czynów, podczas gdy wnioski taki w żaden sposób nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ograniczającego się praktycznie do pomówień świadka F. W.,

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony M. S. (1) dopuścił się popełnienia czynów opisanych w punktach XXXVI oraz XXXVII polegających na przewożeniu w celu dalszej sprzedaży 1.114.760 paczek papierosów, podczas gdy żadne dowody zgromadzone w sprawie tego nie potwierdzają, zaś ustalona przez Sąd ilość wyrobów akcyzowych jest zupełnie dowolna.

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony M. S. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu.

Wniósł o:

zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego M. S. (1) od zarzuczanych mu w punktach XXXVI, XXXVII i XXXVIII czynów ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. R. (2) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez brak przytoczenia podstaw rozumowania jakim kierował się Sąd pierwszej instancji, które doprowadziło do wydania wyroku; Sąd jedynie ogólnie odnosząc się do przeprowadzonej kontroli operacyjnej wskazał, że na jej podstawie zostało ustalone sprawstwo oskarżonego jednakże nie wskazał, które konkretnie jej fragmenty, które zdania i czyje wypowiedzi i dlaczego miałyby potwierdzać założenie Sądu co do udziału w dwóch transportach 160.000 paczek i 100.000 paczek; nadto w uzasadnieniu wyroku Sąd wykazał się brakiem konsekwencji bowiem przyjmuje, iż uznał za udowodnione, że jeden transport papierosów zawierał 20.000 paczek papierosów (s.76 uzasadnienia) zaś oskarżonemu przypisał udział w pięciu transportach i przewóz łącznie 318.400 paczek papierosów - jednakże Sąd nie podał sposobu wyliczenia tej ilości paczek papierosów; gdyby przyjąć, że oskarżony przewiózł łącznie 318.400

paczek to wiązałyby się to z co najmniej 15-krotnym transportem lub faktem, że papierosy przewożone były kilkoma pojazdami;

II. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku,

a mianowicie art. 237 § 2 kpk poprzez brak uzyskania w ustawowym terminie zatwierdzenia przez Sąd zarządzeń o kontroli rozmów M. R. (2) co jednocześnie nadaje tak uzyskanemu dowodowi nielegalny charakter;

III. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, a w szczególności art. 4, 5 § 2, 7 w zw. z art. 410 kpk poprzez dowolną interpretację materiału dowodowego i nierozstrzygnięcie powstałych na tym gruncie wątpliwości na korzyść oskarżonego, a przejawiające się w uznaniu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów, a mianowicie poprzez:

1. uznanie za kluczowy dowód w sprawie wyjaśnień K. M., które były złożone pod wpływem strachu w związku z zatrzymaniem tej osoby na potrzeby niniejszego postępowania i nie są potwierdzone przez jakiegokolwiek inne źródło dowodowe - tym bardziej świadek ten nie operuje danymi oskarżonego M. R. (2) a wskazuje na osobę podobną o pseudonimie (...)

2. naruszenie zasady in dubio pro reo poprzez rozstrzygnięcie wszystkich występujących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego skutkowało ustaleniem Sądu, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów; zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1991 roku: „Zasada in dubio pro reo odnosi się w praktyce do zagadnień związanych z ustaleniami faktycznymi, nie wolno jednak rozumieć jej jako reguły swoistego, uproszczonego traktowania wątpliwości. Wszelka wątpliwość w zakresie ustaleń faktycznych powinna być wyjaśniona i usunięta przez wszechstronną inicjatywę dowodową organu procesowego i gruntowną analizę całego dostępnego materiału dowodowego. Dopiero wtedy, gdy po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości wątpliwość nie zostanie usunięta, należy ją wy tłumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego” WR 107/91, OSNKW 1992/1-2/14;

z ostrożności procesowej

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a przejawiający się w uznaniu, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej podczas gdy:

oskarżony od początku nie przyznawał się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, zaś zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie ustaleń, iż oskarżony w okresie od lutego 2009 roku do marca 2009 roku brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych; zachowanie M. R. (2) można byłoby traktować co najwyżej traktować jako wejście w porozumienie z K. M. i Z. N.; nadto w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów jednoznacznie potwierdzających udział oskarżonego w tym procederze.

Wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów przypisanych mu w wyroku w pkt LXVII i LXVIII

ewentualnie:

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

Obrońca oskarżonego M. G. na podstawie art. 444, art. 445§1 i art. 447§1 kpk zaskarżył wyrok na korzyść co do winy i zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:

1) art. 4 kpk poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego M. G., mianowicie okoliczności poddających w wątpliwość jego udział w popełnieniu przestępstwa przez zorganizowaną grupę przestępczą kierowaną przez J. R., w szczególności nieuwzględnieniu faktu, iż oskarżony ten nie posiadał prawa jazdy odpowiedniej kategorii a miał wykonywać transporty przez całe terytorium Polski,

2) art. 5§2 kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonego M. G. zarzucanych mu czynów na jego niekorzyść, podczas gdy liczba i ciężar gatunkowy tych wątpliwości przemawia za uniewinnieniem oskarżonego;

3) art. 7 kpk poprzez nieprawidłową ocenę materiału dowodowego, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, przejawiającą się w obdarzeniu wiarygodnością wyjaśnień oskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym obciążających oskarżonego M. G., podczas gdy wyjaśnienia te nie zostały potwierdzone przed Sądem, jak też nie potwierdza ich żaden inny dowód;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na:

1) przyjęciu, że M. G. jako kierowca dokonywał transportów papierosów z rejonu województwa (...) i (...) do (...) i (...), podczas gdy oskarżony ten nie posiadał prawa jazdy odpowiedniej kategorii,

2) przyjęciu, że to właśnie M. G. uczestniczył w przeładunku i ukrywaniu papierosów, podczas gdy brak jest na to jednoznacznych dowodów.

Wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. G.

ewentualnie

uchylenie wyroku w odpowiednim zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego R. Ć. na podstawie art. 444, 425§1 i 2 i art. 427§1 kpk zaskarżył wyrok co do winy na korzyść oskarżonego R. Ć. w części, tj.;

- pkt. LXXV oraz LXXVI – w całości;

- pkt. XCI i CXI – w części dotyczącej R. Ć..

Na podstawie art. 427§1 i 2 kp oraz art. 438 pkt. 2 kpk zarzucił mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania, tj. :

I. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów i niewzięcie pod uwagę całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej a w konsekwencji:

1) obdarzenie wiarą wyjaśnień K. R. (1) i uznanie ich za spójne, logiczne i rzeczowe, w sytuacji, gdy:

- oskarżony K. R. (1) nie podał żadnych bliższych szczegółów dotyczących przewozu papierosów pochodzących z przemytu przez R. Ć. a jego wyjaśnienia sprowadzają się do ogólnych twierdzeń, iż R. Ć. wykonywał transporty na zlecenie J. R.,

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) są sprzeczne z jego zeznaniami złożonymi uprzednio w postępowaniu w sprawie (3. Ds. 221/07);

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) złożone na rozprawie głównej pozostają w całkowitej sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi przez niego w postępowaniu przygotowawczym,

- oskarżony K. R. (1) na poszczególnych etapach wyjaśnień podaje w sposób niekonsekwentny okoliczności opisywanych przez niego zdarzeń, w szczególności w zakresie miejsca docelowego transportu papierosów, ilości przewożonych papierosów, osób związanych z przewozem papierosów na zlecenie J. R.;

- wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach żadnych osób – zeznających w charakterze świadków;

- z protokołów przeszukań pomieszczeń znajdujących się w L. należących do J. R. (2) oraz działki w miejscowości M. za W. należącej do oskarżonego K. R. (2) nie wynika, by miały być tam przewożone jakiegokolwiek papierosy pochodzące z przemytu;

- oskarżony K. R. (1) ubiegał się o nadzwyczajne złagodzenie kary (art. 60§3 kk) albowiem był uprzednio karany za udział w przemyśle papierosów pochodzących z przemytu a nadto był karany za popełnienie przestępstwa podobnego na karę pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem a okres zawieszenia wykonania kary w czasie trwania postępowania przygotowawczego nie upłynął;

2) obdarzenie wiarą wyjaśnień oskarżonego J. U. (1) i uznanie ich za spójne, logiczne i rzeczowe, ale tylko w zakresie złożonym w postępowaniu przygotowawczym, podczas gdy:

- oskarżony J. U. (1) wycofał swoje uprzednie wyjaśnienia i wskazał w tym zakresie powody;

- oskarżony J. U. (1) wyjaśnił przed Sądem, iż treść wyjaśnień sugerowali mu przesłuchujący go funkcjonariusze policji, którzy nadto informowali go o poszczególnych zdarzeniach;

- oskarżony J. U. (1) ubiegał się o nadzwyczajne złagodzenie kary (art. 60§3 kk) albowiem był uprzednio karany za udział w przemyśle papierosów pochodzących z przemytu a nadto był karany za popełnienie przestępstwa podobnego na karę pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem a okres zawieszenia wykonania kary w czasie trwania postępowania przygotowawczego nie upłynął;

3) obdarzenie wiarą zeznań świadków M. A., G. G. i H. K., ale tylko w zakresie ich zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym, podczas gdy :

- żadna z tych osób nie była bezpośrednim świadkiem rzekomego przemytu papierosów a posiadaną wiedzę nabyli jedynie ze słyszenia i to również od osób, które wiedzę tę miały także ze słyszenia;

- Sąd nie wziął pod uwagę zeznań złożonych przez tych świadków na rozprawie głównej, kiedy to wyjaśnili szczegółowo, w jaki sposób nabyli posiadane – ze słyszenia – informacje;

- żaden z ww. świadków nie był w stanie określić jakichkolwiek bliższych szczegółów dotyczących przemytu papierosów przez R. Ć. a jedynie świadkowie ci ograniczyli się do wskazania na R. Ć. i stwierdzenia, iż według nich brał on udział w przemyśle papierosów na zlecenie J. R.;

- świadkowie ci wskazywali przed Sądem na ingerencje przesłuchujących ich osób w treść składanych zeznań;

4) ustalenie za niewiarygodne zeznań świadków M. A., G. G. (2) i H. K. złożonych przed Sądem, gdyż zdaniem Sądu modyfikacja zeznań przez świadków nastąpiła pod naciskiem innych osób, podczas gdy wnioski takie jest zupełnie dowolny i nie znajduje podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym;

II. art. 5§2 kpk i art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez dowolne ustalenie, iż:

1) R. Ć. wykonał 4 transporty papierosów pochodzących z przemytu na zlecenie J. R., podczas gdy okoliczność ta nie została udowodniona w żaden sposób w sytuacji, w której K. R. (1) ani J. U. (1) nie określili żadnej dokładnej liczby

transportów wykonywanych przez R. Ć., zaś Sąd nie uzasadnił przyczyn, dla których R. Ć. miał wykonywać transporty akurat dokładnie 4 razy (str. 49 uzasadnienia);

2) R. Ć. każdorazowo przewoził 20.000 kartonów papierosów, pochodzących z przemytu, podczas gdy ilość ta nigdy nie została stwierdzona ani udowodniona, zaś u poszczególnych oskarżonych oraz świadków – u których po zatrzymaniu znaleziono uprzednio papierosy – ilości te kształtowały się całkowicie odmiennie (wskazywali oni mniejsze ilości przewożonych papierosów);

III. art. 424§1 kpk poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób uniemożliwiający weryfikację ustalonego przez Sąd stanu faktycznego za pomocą zgromadzonych w sprawie dowodów a także poprzez wymienienie tylko dowodów, na których Sąd oparł się w „szczegółności” i ograniczenie uzasadnienia wyroku do omówienia poszczególnych dowodów zgromadzonych w sprawie bez wskazania wpływu każdego z wymienionych w zaskarżonym wyroku dowodów w całości lub konkretnym ich fragmencie na poszczególne elementy ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego oraz dlatego Sąd w zasadzie nie wziął pod uwagę dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego co niewątpliwie przełożyło się następnie na błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie wskazuje dlatego nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego;

IV. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk oraz art. 424§2 kpk poprzez danie wiary oskarżonym K. R. (1) i J. U. (1) w postępowaniu przygotowawczym z przyczyn wskazanych uprzednio w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, podczas gdy uprzednio w uzasadnieniu Sąd tych przyczyn nie wskazał;

V. art. 624§1 kpk poprzez niewłaściwe zastosowanie i tym samym niezwolnienie oskarżonego R. Ć. w całości od kosztów sądowych, w sytuacji gdy oskarżony ma na utrzymaniu żonę i jako kierowca osiąga niskie dochody.

Na podstawie art. 427§1 kpk w zw. z art. 437§1 i 2 kpk wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego R. Ć.,

ewentualnie

uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

VI. Z ostrożności procesowej na wypadek, gdyby Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentacji dotyczącej sprecyzowanych powyżej zarzutów obrazę przepisów prawa procesowego, wyrokowi temu na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonej kary i wniósł o wydatnej jej złagodzenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Generalnie stwierdzić należy, że apelacje nie zawierają zasadnych zarzutów tak co do sposobu procedowania jak i ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji. Zasadne jedynie okazały się zarzuty podniesione w skardze obrońcy oskarżonego J. R. kwestionującego ilość transportów a co za tym idzie ilości sprowadzonych na terytorium kraju papierosów bez zgłoszenia celnego i ujawnienia organowi celnemu oraz wynikającą z tejże ilości kwotę przepadku. Zasadny też był zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności sformułowany w skardze obrońców oskarżonego L. K. jak też oskarżonego K. R. (1). Stąd wobec tych oskarżonych wyrok musiał ulec zmianie.

Konieczna stała się też zmiana wyroku w zakresie przypisania oskarżonym L. K. i K. R. (1) popełnienia czynu z art. 288§1 kk jak też w zakresie orzeczonego przepadku równowartości samochodu i papierosów wobec D. W. i K. R. (2) z powodów, które zostaną wskazane w dalszej części uzasadnienia.

Ocenę zaskarżonego wyroku należy zacząć od rozstrzygnięć w kwestii czynów z art. 18§2 kk w zw. z art. 288§1 kk przypisanych oskarżonym L. K. i K. R. (1).

Stwierdzić należy, że w przypadku przestępstw ściganych na wniosek, a do takich należy czyn z art. 288 kk, warunkiem którego spełnienie jest konieczne nie tylko do wszczęcia postępowania, a także warunkiem dopuszczalności postępowania aż do jego prawomocnego zakończenia, jest złożenie wniosku przez pokrzywdzonego.

Akta niniejszej sprawy wyraźnie wykazują, że wskazany w akcie oskarżenia pokrzywdzony tym czynem J. R. nie złożył wniosku o ściganie. Sąd na rozprawie apelacyjnej zwrócił się do pokrzywdzonego o oświadczenie w tej kwestii, nie uzyskując pozytywnej odpowiedzi.

Nie został więc spełniony warunek dopuszczalności procesu w postaci wniosku o ściganie, a w sytuacji tej w grę wchodzi negatywna przesłanka procesowa z art. 17§1 pkt 10 kpk. Jej wystąpienie stanowi bezwzględny przyczynę odwoławczą – art. 439§1 pkt 9 kpk obligującą do uchylenia wyroku w tej części i umorzenie postępowania. Tak też rozstrzygnął Sąd Apelacyjny wobec L. K. (czyn III) i K. R. (1) (czyn XIV) i to niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych przez obrońców zarzutów.

Analiza apelacji obrońców oskarżonych pozwala na stwierdzenie, że podnoszone w nich zarzuty, w szczególności obrazy przepisów postępowania karnego i przytoczona na ich poparcie argumentacja w większości przypadków są zbieżne. Pozwala to na łączne ustosunkowanie się przez Sąd Apelacyjny co do części kwestionowanych w nich kwestii.

Stwierdzić należy, że praktycznie we wszystkich apelacjach podnoszony jest zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 4, 5§2, 7 i 410 kpk, jak też art. 424§1 kpk, które to uchybienia według skarżących miały wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez doprowadzenie do błędnych ustaleń faktycznych, co do popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów.

W ocenie Sądu odwoławczego przedstawiona w tym zakresie przez skarżących argumentacja nie mogła doprowadzić do pożądanego przez nich skutku przez zmianę wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Kontrola apelacyjna zaskarżonego wyroku nie wykazała bowiem, żeby postępowanie jurysdykcyjne w niniejszej sprawie - poza rozstrzygnięciami, o których będzie mowa poniżej – zawierało uchybienia, które mogłyby mieć wpływ na treść wyroku.

Ogólnie na wstępie podnieść należy, że analiza omawianych środków odwoławczych upoważnia do stanowiska, że praktycznie w większości sprowadzają się one do polemiki z oceną materiału dowodowego i ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd I instancji. Ich autorzy podejmują próbę zakwestionowania tych ustaleń i oceny, głównie przedkładając w to miejsce, własne, korzystne dla oskarżonych, bazując przy tym na tych dowodach bądź ich fragmentach, które dają się interpretować w sposób sprzyjający ich linii obrony, z pominięciem dowodów i faktów świadczących jednoznacznie przeciw oskarżonym i przyjętej przez nich linii obrony.

Ta metoda kwestionowania trafności skarżonego orzeczenia nie może być uznana za skuteczną. Środek odwoławczy nie może ograniczać się do negacji stanowiska sądu, zwłaszcza w zakresie oceny materiału dowodowego. Obowiązkiem skarżącego jest wykazanie, jakich konkretnych uchybień dopuścił się Sąd meriti w zakresie logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy. Za oczywiście niewystarczające należy uznać samo przeciwstawienie dowodom, na których oparł się sąd orzekający, dowodów przeciwnych, którymi w skarżonym wyroku są głównie wyjaśnienia nieprzyznających się do winy oskarżonych, jeżeli przy tym nie zostanie wykazane, że to właśnie te dowody przeciwny, oceniane w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, winny zyskać walor wiarygodności, zaś dowody stanowiące podstawę ustaleń sądu, w świetle tych samych zasad są tego waloru pozbawione. Zasadnie o błędzie w ustaleniach faktycznych można mówić bowiem wówczas, gdy ustalenia te w ogóle podstawy tej są pozbawione (sąd nie jest w stanie wskazać konkretnego dowodu (dowodów) upoważniającego do danego ustalenia faktycznego) lub też gdy zostały poczynione w oparciu o wadliwie, to jest sprzecznie z zasadą wyrażoną w dyspozycji art. 7 kpk, oceniony materiał dowodowy.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy zasadny in dubio pro reo, przypomnieć należy, że wątpliwości występujące w sprawie należy uwzględniać na korzyść oskarżonego dopiero wówczas, gdy nie można ich usunąć

przez kontynuowanie postępowania dowodowego a następnie przez przeprowadzenie rzetelnej analizy dowodów jak nakazuje art. 7 kpk.

Sam fakt zaistnienia wątpliwości, wynikającej z rozbieżności w materiale dowodowym (w szczególności skarżący wskazują głównie na rozbieżności w obciążających współoskarżonych wyjaśnieniach K. R. (1) i J. U. (1)) nie może niejako automatycznie skutkować interpretacją ich na korzyść oskarżonych, co w praktyce musiałby zawsze sprowadzać się do dania wiary dowodom korzystnym i odrzucenie dowodów obciążających.

Tymczasem Sąd swoje przekonanie o winie oskarżonych ukształtował mając na uwadze wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody, które poddał wnikliwej i wszechstronnej analizie, ocenił zgodnie z wymogami art. 7 kpk, biorąc za podstawę ustaleń faktycznych te dowody, które uznał za wiarygodne i wartościowe. Dokonane ustalenia (poza dotyczącymi czynu przypisanego w pkt VIII) są prawidłowe i zasługują na akceptację.

I tak w tej kwestii w apelacji **obrońcy oskarżonego J. R.** zarzucono sądowi dowolną a przy tym błędną ocenę wyjaśnień współoskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) ze wskazaniem na niekonsekwencję i występujące różnice w poszczególnych relacjach zarówno jeżeli chodzi o ilość transportów jak i ilości przewożonych każdorazowo papierosów, sprzeczność z wyjaśnieniami innych współoskarżonych i zeznaniami wskazanymi w apelacji świadków, a co za tym idzie dowolne ustalenie ilości transportów z papierosami wykonanych na zlecenie tego oskarżonego i w konsekwencji błędne ustalenie ilości papierosów, których przemyt zorganizował oskarżony.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, stwierdzić należy, iż wbrew twierdzeniom apelacji kwestie związane z szeroko rozumianą organizacją przemytu papierosów przez oskarżonego, jego współpracę w początkowym okresie z oskarżonym L. K., rolą i udziałem innych osób w tym przemyśle była przedmiotem wszechstronnych i wyczerpujących rozważań Sądu I instancji, które przedstawione zostały w pisemnych motywach wyroku. Sąd wskazał dowody, ocenił je w kontekście całokształtu materiału dowodowego i nie ma potrzeby ponownie ich tutaj przytaczać. Wprowadzone w tym zakresie wnioski są w pełni zasadne. Tym nie mniej w ocenie Sądu odwoławczego, zgodzić się należy ze skarżącym, iż budzi wątpliwości ustalona w wyroku ilość transportów jak też ilość paczek papierosów, których przewożenie zorganizował oskarżony.

Sąd I instancji przyjął za aktem oskarżenia, iż w okresie od października 2006r. do listopada 2007r, przez 14 miesięcy (56 tygodni) na zlecenie J. R., co najmniej raz w tygodniu odbywał się transport papierosów w ilości 20.000 kartonów. Poprzestał na stwierdzeniu, że ustalenia te oparł na wyjaśnieniach K. R. (1) i J. U. (1), które obdarzył przymiotem wiarygodności (str. 47 uzasadnienia).

Daje się zauważyć, iż jest to wyliczenie czysto matematyczne, nie zawierające przekonującej argumentacji. Dokonane zostało z pominięciem całokształtu materiału dowodowego, w tym nie w pełni stanowczych i konsekwentnych wyjaśnień tych oskarżonych, pozbawionego kategoryczności stwierdzenia określającego częstotliwości przywozów, w oderwaniu od zeznań świadka M. A. (...), który tę częstotliwość określił inaczej, korzystniej dla oskarżonego J. R., a przede wszystkim bez uwzględnienia zasad logiki i doświadczenia życiowego. Ani K. R. (1) ani J. U. (1) nie mieli bliższej wiedzy odnośnie poszczególnych wyjazdów i konkretnych z tym związanych. To powoduje, że nie można przyjąć, iż niewątpliwa jest ilość papierosów ujęta w pkt. VIII wyroku, których przewożenie zorganizował oskarżony. Dowody odnośnie tego czynu zostały zinterpretowane tak żeby tę ilość potwierdzić.

W tej sytuacji, ponieważ zachwiana została niewątpliwość wersji skazania, to zgodnie z określoną w art. 5§2 kpk zasadą in dubio pro reo, należało zmienić zaskarżony wyrok i pomniejszyć ilość transportów a za tym idzie ilość papierosów do sumy transportów i ilości papierosów przypisanych poszczególnym kierowcom wykonującym transporty na rzecz oskarżonego J. R., co jest zgodne z sugestią zawartą w skardze apelacyjnej.

Natomiast jeśli chodzi o ilość papierosów transportowanych jednorazowo, Sąd odwoławczy podzielił ustalenia Sądu meriti, jako prawidłowe oparte na wyjaśnieniach współoskarżonych. Faktem jest, że zatrzymany w K. transport

zawierał mniejszą ilość, jednakże stwierdzono też transporty większych ilości. Na ilość papierosów przewożonych jednorazowo transportem J. R. nie mogą w żaden sposób rzutować ilości transportowane przez L. K..

Zmiana wyroku w zakresie tego czynu skutkowałą zmianą rozstrzygnięcia o karze i wymierzeniu za ten czyn kary w niższej niż określona przez Sąd Okręgowy wysokości. Kara tak ukształtowana uwzględnia wszystkie okoliczności wyartykułowane przez Sąd orzekający, jak też na nowo określony rozmiar działalności przestępczej oskarżonego. To zaś znalazło przełożenie na korzystniejszy niż określony w wyroku Sądu Okręgowego wymiar kary łącznej zarówno pozbawienia wolności jak i kary grzywny.

Zmiana wyroku skutkowałą też uchYLENIEM rozstrzygnięcia w kwestii środka karnego – w pkt. CVII, dotyczącego przypadku równowartości papierosów w ilości wykraczającej poza ilość przypisaną.

Jeśli idzie o pozostałe przypisane oskarżonemu J. R. czyny, w przekonaniu Sądu Apelacyjnego zgromadzony i poddany szczegółowej analizie materiał dowodowy w pełni je potwierdza. Jeśli idzie o czyn IX (str. 54 uzasadnienia) oparty został o prawidłowo ocenione wyjaśnienia K. R. (1), których efektem było również postawienie zarzutu temu oskarżonemu. W tej sytuacji zaprzeczenia D. W., do czego odwołuje się skarżąca, nie mogły prowadzić do zdyskwalifikowania rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego art. 37§1 pkt. 1 kks odnośnie czynu IX, sprowadzającego się do kwestionowania uszczuplonego tym czynem podatku w dużej wartości, kwalifikacja prawna z art. 37§1 pkt 1 kks nie budzi zastrzeżeń. Uszczuplenie należności publiczno-prawnej tym czynem spełnia wymogi art. 53§15 kks. Przepis ten statuuje dwie przesłanki – jedną związaną z uszczupleniem należności a drugą związaną z wartością przedmiotu czynu. Użyty w przepisie spójnik „albo” wyraża możliwą wymiennosc albo wzajemne wyłączenie się zdań równorzędnych lub części zdań co przesądza, że przesłanki te nie muszą występować jednocześnie. Przesłanka związana z dużą przekraczającą pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia, jeżeli idzie o narażoną na uszczuplenie należność publicznoprawną, mając na względzie wynikającą z tego czynu wysokość, niewątpliwie została spełniona.

Przyjęcie zaś czynienia z popełnienia przestępstw stałego źródła dochodu wynika z całokształtu przypisanych czynów i nie może być skutecznie zakwestionowane.

Chybiony jest zarzut apelacji oparty na przesłance z art. 17§1 pkt 7 kpk.

Prawomocne skazanie rodzi powagę rzeczy osądzonej jedynie w takim zakresie, w jakim Sąd orzekł w odpowiedzialności karnej na zachowanie będące przedmiotem zarzutu.

J. R. istotnie był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 21 lutego 2008r. II Ks (...) za kierowanie przewożeniem papierosów przez J. U. (1) w dniu 27 marca 2007r.

Zachowanie to nie było ujęte w czynie przypisanym oskarżonemu w zaskarżonym wyroku.

Zatem wskazywanie na istnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej nie znajduje uzasadnienia.

Odnosząc się do kolejnej eksponowanej przez obrońcę kwestii a mianowicie naruszenia prawa oskarżonego do obrony poprzez naruszenie wskazanych w apelacji przepisów postępowania karnego, i ten zarzut okazał się być niezasadny.

Sąd Okręgowy, mając na względzie oświadczenie oskarżonego o wyrażeniu zgody na prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność (k. 7518) był uprawniony stosownie do treści art. 377§3 kpk do prowadzenia rozprawy bez jego udziału. W tym też względzie wydał stosowną decyzję.

Postanawiając w ten sposób nie naruszył wskazanego wyżej przepisu, ani też art. 374§1, 377§5 i 375§2 kpk, które normują kwestie obecności oskarżonego na rozprawie i związanego z tym sposobu procedowania. Nie ma tutaj żadnego znaczenia ani wpływu na prawo oskarżonego do obrony odczytanie aktu oskarżenia pod nieobecność

oskarżonego, zwłaszcza że oskarżony stawiał się na kolejny termin rozprawy i złożył wyjaśnienia. W sytuacji bowiem określonej w art. 377§3 kpk Sąd może przeprowadzić całą rozprawę, gdy spełnione zostały wymogi określone w tym przepisie a nieobecność oskarżonego nie stanowi przeszkody wydania prawidłowego rozstrzygnięcia w sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie miało też żadnego wpływu ani znaczenia dla prawa oskarżonego do obrony reprezentowanie współoskarżonego przez obrońcę, który w innym toczącym się wcześniej procesie reprezentował oskarżonego J. R., ani to, że na pewnym etapie postępowania żona oskarżonego udzieliła obrońcy pełnomocnictwa do jej reprezentowania.

Niezasadne są zarzuty apelacji obrońcy **oskarżonego L. K.**, dotyczące czynów przypisanych w pkt. II i V wyroku.

Przebieg rozprawy i treść uzasadnienia wyroku wskazuje, że skarżone rozstrzygnięcie opiera się na całokształcie prawidłowo przeprowadzonych i ujawnionych w toku rozprawy dowodów. W dotarciu do wykrycia prawdy obiektywnej Sąd uwzględnił okoliczności przemawiające tak na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk), zaś przy rozstrzygnięciu kwestii faktycznych czynił właściwy użytek z reguły art. 5§2 kpk, co skutkowało uniewinnieniem od jednego z zarzucanych czynów, jak też zmianą na korzyść jeżeli idzie o ilość papierosów, których przewożenie z zagranicy a następnie na teren województw zachodnich zorganizował oskarżony.

Dyrektywy tej nie można stosować w oderwaniu od przepisu art. 7 kpk, nakazującego sądowi przy ocenie materiału dowodowego kierować się wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasadami logicznego rozumowania. Z tego też powodu chybione są wywody skarżącego, jakoby należało odrzucić wszystkie te dowody, które w swej treści nie pokrywają się z wyjaśnieniami nie przyznającego się do winy oskarżonego.

Przedstawiona w pisemnych motywach wyroku (str. 58-63) analiza i ocena poszczególnych dowodów podaje, które z nich i dlaczego Sąd obdarzył walorem wiarygodności, jak też wskazuje przyczyny z powodu których – innym waloru tego odmówił. Ocena ta nie wykracza poza ramy określone treścią art. 7 kpk. Przeciwno tak dokonanej ocenie, skarżący nie przytacza żadnych argumentów, nie wskazuje jakiego rodzaju uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania miałby dopuścić się Sąd I instancji i dlaczego wyprowadzone wnioski należałoby uznać za błędne.

Z wywodów apelacji wynika, że skarżący kwestionuje przede wszystkim ocenę wyjaśnień współoskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) jak też zeznań F. W. i nadanie tym dowodom przymiotu wiarygodności w szczególności jeśli idzie o wskazywane przez nich ilości papierosów.

Nie można pominąć, że wskazanie takiej ilości jak przypisano oskarżonemu prowadziło jednocześnie do obciążenia ich samych. Byli oni świadomi tego i swojej odpowiedzialności karnej, której nie uniknęli. Przekonuje o tym chociażby zatajenie przez F. W. przy złożeniu zawiadomienia, o zaistniałym napadzie na niego i jego samochód, co faktycznie przewoził.

Wszystko to powoduje, iż Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do podzielenia apelacji obrońcy naruszenia prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych.

Należało natomiast podzielić zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec tego oskarżonego kary.

Zgodzić się należy ze skarżącym, iż w świetle całokształtu okoliczności sprawy wymierzone za czyny jednostkowe kary grzywny jak też orzeczone kary łączne, zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny, jawią się jako nadmiernie surowe.

Sąd Apelacyjny łagodząc kary miał na przede wszystkim na uwadze rozmiar działalności przestępczej tego oskarżonego, polegającej na przemyśle papierosów, jak również czasokres jej trwania bacząc na zachowanie wewnętrznej sprawiedliwości wyroku, w odniesieniu głównie do czynów i kary wymierzonej drugiemu sprawcy kierowniczemu. Nie pominął przy tym roli oskarżonego, jaką odegrał w przemytniczym procederze. Uznał, że kary określone w wyroku, w złagodzonej wysokości, są współmierne zarówno do stopnia szkodliwości społecznej jak i stopnia winy, powinny spełniać swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej

Prawidłowo natomiast została określona równowartość przepadku, odpowiada bowiem ilości ujętej w zarzutach, a nie błędnie wyliczonej przez skarżącego.

Obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było odniesienie się do „dodatkowych zarzutów odwoławczych” podniesionych przez drugiego obrońcę oskarżonego, jakkolwiek i one nie zasługiwały na uwzględnienie. W sposobie procedowania Sądu Okręgowego nie sposób było bowiem dopatrzeć się błędów na jakie wskazywał.

Przed wszystkim w świetle treści rozstrzygnięcia bezprzedmiotowe są zarzuty i wywody dotyczące dowodów z treści rozmów telefonicznych pozyskanych w wyniku kontroli operacyjnej. Sąd Okręgowy dostrzegł bowiem brak zgody następczej na wykorzystanie materiałów z kontroli operacyjnej prowadzonej wobec innych oskarżonych w stosunku do oskarżonego L. K.. Uznał, że wykorzystanie tych materiałów wykraczałoby poza granice legalności kontroli. Skutkowało to wyeliminowaniem z opisu czynu przypisanego temu oskarżonemu przemytu papierosów, który miał miejsce w ramach transportów wykonanych w okresie od lutego do maja 2009r. (str. 70-71 uzasadnienia).

Podstawą ustaleń Sądu Okręgowego w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu nie stanowiły dowody z podsłuchów telefonicznych a inne dowody, co do oceny których Sąd Apelacyjny odniósł się powyżej.

Odnosząc się do kolejnej eksponowanej przez obrońcę kwestii a mianowicie związanej z orzeczeniem ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku ciągnika siodłowego marki (...) i naczepy marki K. (pkt. LXXXII wyroku), zacząć wypada od tego, że orzeczenie to dotyczy czynu popełnionego w okresie od stycznia do czerwca 2008r. (czyn II) a nie jak mylnie wskazuje obrońca czynu V. Orzeczeniem równowartości przepadku objęty był samochód wzięty w leasing przez A. J., a przekazany przez M. J. M. S. (1) i wykorzystany następnie do przewozu papierosów wykonywanego przez F. W..

Ściągnięcie równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów określone w art. 32§1 kks jest środkiem o charakterze obligatoryjnym i ma miejsce w wypadku niemożności orzeczenia przepadku przedmiotów z powodu przyczyn faktycznych czy prawnych.

Skarżący nieprawidłowości rozstrzygnięcia upatruje w brzmieniu art. 31§1a kks.

Faktem jest, że obecny stan prawny, po nowelizacji kks z dnia 28 lipca 2005r. w rezultacie uznania przez Trybunał Konstytucyjny (wyrok z dnia 20 czerwca 2005r., TK 34/05 – Dz.U. nr 130, poz. 1090) za niezgodny z konstytucją przepisu art. 31§1 kks w poprzednim brzmieniu, nie przewiduje obligatoryjnego przepadku przedmiotów określonych w art. 29 pkt 2 kks, a jedynie daje taką możliwość.

Przepis w poprzednim brzmieniu nakazujący orzeczenie przepadku pozwalał bowiem na wyjście poza ramy odpowiedzialności karnej samego skazanego przestępcy skarbowego i tym samym ingerencję w sferę praw osób trzecich.

Stąd też w obecnym stanie prawnym na podstawie przepisu art. 31§1a kks Sąd dysponuje jedynie możliwością orzeczenia przepadku przedmiotów określonych w art. 29 pkt 2 kks nie stanowiącego własności sprawcy przestępstwa skarbowego i to tylko wtedy, gdy nie zaangażowana w popełnienie przestępstwa osoba trzecia nie przewiduje, że przedmiot ten może być wykorzystany przez sprawcę do popełnienia przestępstwa skarbowego, ale obiektywnie było to przez nią przewidywalne.

Jednakże art. 32§1 i 3 kks normujący orzeczenie równowartości przepadku przedmiotu a nie samego przedmiotu nie odnosi się do osoby trzeciej a samego sprawcy (sprawców) przestępstwa skarbowego i dotyczy sytuacji, gdy orzeczenie przepadku z uwagi na przeszkody faktyczne czy prawne, do których należą powody wskazane w art. 31§1a kks albo uwzględnienie interwencji, nie jest możliwe.

Stąd też rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w tym zakresie uznano za słuszne, znajdujące uzasadnienie zarówno faktyczne jak i prawne.

Wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ocenił dowody, pozwalające na określenie zarówno wartości zatrzymanych pojazdów jak i wartości wyrobów tytoniowych w tym naliczonych podatków (str. 112-113 uzasadnienia). Skarżący nie był w stanie tego skutecznie podważyć. Przedłożona opinia sporządzona na użytek innej sprawy dotycząca kwestii jakości badanych wyrobów tytoniowych i nie może stanowić punktu odniesienia w sprawie niniejszej.

Nie zasługiwały na podzielenie zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego **K. R. (2)** kwestionujące sprawstwo czynu przypisanego temu oskarżonemu w pkt. XXX wyroku.

Apelacja w tym zakresie ma charakter czysto polemiczny, praktycznie nie zawiera argumentów, które mogłyby prowadzić do innej oceny dowodów niż to uczynił Sąd I instancji. Wywody apelacji sprowadzają się do przytoczenia wyjaśnień współoskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) z postępowania przygotowawczego obciążających K. R. (2) i przeciwstawia tym wyjaśnieniom ich zmiany na etapie postępowania sądowego, jak też eksponowania wyjaśnień współoskarżonych kierowców, wskazywanych jako biorących udział w załadunku i transportach papierosów z posesji K. R. (2), a którzy nie potwierdzili tego faktu.

Wskazać należy, że wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego, następnie odwołane lub zmienione na rozprawie stanowią dowód, który podlega ocenie sądu odwoławczego.

Sąd widząc złożenie przez oskarżonych odmiennych wyjaśnień rozważał ten fakt i uzasadnił dlaczego odwołania nie mógł uznać za przekonujące (str. 28-9, 45-6, 52 uzasadnienia).

Należy zaakcentować, że wyjaśnienia K. R. (1) i J. U. (1) z postępowania przygotowawczego były zgodne co do szczegółów chociażby takich jak położenie gospodarstwa K. R. (2), przyczyny i czasokres korzystania przez J. R. z udostępnianych jemu pomieszczeń, udział wskazywanych imiennie kierowców i wykonywanych przez nich transportów.

Dlatego też nieprzekonywująco brzmią twierdzenia uzasadniające złożenie obciążających K. R. (2) wyjaśnień „ukierunkowaniami” przez przesłuchujących funkcjonariuszy policji, zwłaszcza że wyjaśnienia tej treści były składane również przed prokuratorem. Słusznie więc tłumaczenia odnośnie zmiany wyjaśnień zostały uznane przez Sąd orzekający jako nielogiczne a zarazem sprzeczne z doświadczeniem życiowym i zawodowym.

Nie mogło też przynieść zamierzonego przez skarżącego skutku odwołanie się do wyjaśnień współoskarżonych kierowców, nie przyznających się do przywozu papierosów na posesję K. R. (2), bowiem ich wyjaśnień nie można oceniać inaczej jak korzystanie z przysługującego prawa do obrony. W żadnym zaś razie nie mogą one prowadzić do zdyskwalifikowania wskazanych wyżej wyjaśnień obciążających.

Wszystko to pozwala Sądowi Apelacyjnemu na konstatację o całkowitej bezzasadności apelacji.

Niezależnie od podniesionych apelacją zarzutów uchyleniu podlegał orzeczony w pkt. XCIII wyroku środek karny – obowiązek ściągnięcia równowartości przepadku przedmiotów w postaci papierosów, których przechowywanie przypisano oskarżonemu K. R. (2), bowiem jest on powieleniem orzeczonego środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej tychże samych papierosów orzeczonego już raz solidarnie wobec J. R. i poszczególnych kierowców biorących udział w ukryciu bądź transportowaniu papierosów z posesji K. R. (2).

Nietrafny jest zarzut apelacji obrońcy oskarżonego **Z. N.** dotyczący błędnego ustalenia ilości paczek papierosów przypisanych oskarżonemu (czyn z pkt. XXXVI wyroku), jak też sposobu procedowania prowadzącego do takich ustaleń.

Podstawą rozstrzygnięcia w tym zakresie, wbrew twierdzeniom skarżącego, był całokształt materiału dowodowego dotyczący tego oskarżonego, który został poddany wnikliwej analizie dokonanej z uwzględnieniem reguł zawartych w art. 5, 7 i 410 kpk. Skarżący wskazując na naruszenie przez Sąd orzekający wymienionych wyżej przepisów, nawet nie

próbował wykazać jakie to dowody przemawiające na korzyść oskarżonego pozostały poza zakresem analizy i oceny Sądu ani też jakiego rodzaju wątpliwości zostały rozstrzygnięte z niekorzyścią dla oskarżonego.

Nie można też podzielić zarzutu apelacji, że uzasadnienie wyroku w tej części nie spełnia wymogów art. 424§1 kpk. Jego lektura (str. 66-70, 77-8) dowodzi, że Sąd I instancji wskazał jakie dowody uczynił podstawą swoich ustaleń, poddał je prawidłowej ocenie.

Zaakcentować należy, że udział oskarżonego Z. N. w przemysłowym procederze, polegał na składaniu zamówień na papierosy, organizowaniu ich rozładunku, odbieraniu papierosów i pomocnictwie w ich sprzedaży, do czego oskarżony się przyznał. Sąd wskazał osoby, które zajmowały się dostarczaniem jemu papierosów. Ilość zaś wyrobów tytoniowych dostarczonych oskarżonemu wynika z treści rozmów telefonicznych utrwalonych w wyniku kontroli operacyjnej, których to rozmów oskarżony nie kwestionował.

Stąd też Sąd I instancji ustalając ilość paczek papierosów w przypisanym oskarżonemu czynie, nie popełnił błędu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie znajduje też akceptacji dalszy zarzut wyeksponowany w apelacji obrońcy tego oskarżonego a to w części w jakiej zarzuca orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary.

Nie sposób bowiem uznać aby wymierzone kary jednostkowe jak i orzeczona kara łączna nie uwzględniały okoliczności popełnionych czynów jak i osoby oskarżonego. Przy ich wymiarze Sąd w sposób prawidłowy zastosował określone w art. 53 kk dyrektywy dotyczące sądowego wymiaru kary, nie pomijając okoliczności związanych z rolą oskarżonego w procederze przemytu papierosów, rozmiaru przestępczej działalności.

Wymierzona kara grzywny uwzględnia nadto sytuację majątkową oskarżonego. Faktem jest, że źródło jego utrzymania stanowi renta. Jednakże wbrew temu co podnosi skarżący, oskarżony posiada majątek w postaci domu jednorodzinnego wyposażonego luksusowo, jest w trakcie budowy drugiego domu (wywiad k. 3004).

Tak więc i w ocenie Sądu Apelacyjnego zarówno kary jednostkowe jak i orzeczona kara łączna są sprawiedliwe, uwzględniają fakt zarówno indywidualnego jak i społecznego oddziaływania i nie wymagają korekty.

Jeżeli zaś idzie o nałożony obowiązek ściągnięcia równowartości przepadku papierosów – postulowanemu apelacją zmniejszeniu tego obowiązku sprzeciwia się treść art. 30§3 kks w zw. z art. 32§1 kks, z których to przepisów wynika nakaz orzeczenia tego środka karnego w przypadku popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu.

Nie podlegał uwzględnieniu zarzut apelacji obrońcy oskarżonego **M. R. (I)** sprowadzający się do kwestionowania ilości papierosów wskazanych w czynach XL i XLII wyroku.

Fakty ustalone przez Sąd orzekający w tym również ilości papierosów stanowiących przedmiot przypisanych oskarżonemu czynów znajdują pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie i ocenionym zgodnie z wymogami określonymi treścią art. 7 kpk. Należy w pełni podzielić ustalenia Sądu Okręgowego, który wyczerpująco uzasadnił powody pozwalające na przyjęcie przypisanej oskarżonemu ilości wyrobów tytoniowych, w przemyśle których brał udział (str. 66-75 uzasadnienia). Jeśli chodzi o czyn XL odniósł się do treści rozmów telefonicznych podsłuchanych w ramach kontroli operacyjnej. Pozwoliły one nie tylko na ustalenie rozmówców ale też ilości i marek przewożonych wyrobów tytoniowych jak też dat poszczególnych zdarzeń. To, że oskarżeni w kontaktach telefonicznych posługiwali się pewnym slangiem – co jest rzeczą oczywistą – nie oznacza, że ich treść nie pozwalała na wyprowadzenie wniosków, jak to uczynił Sąd. Żadnego wpływu na dokonana ocenę nie może mieć fakt, że oskarżony w trakcie odtworzenia zapisów z nagrań nie rozpoznał swojego głosu. Sąd bowiem mając styczność z oskarżonym na rozprawie nie miał wątpliwości, że to głos oskarżonego, do czego odniósł się w uzasadnieniu.

W tej sytuacji jako pozbawiony logiki i sprzeczny z doświadczeniem życiowym należy ocenić argument o udostępnianiu przez oskarżonego telefonu innym osobom.

Nie można zgodzić się ze skarżącym, że ustalenie ilości papierosów dokonane zostało w oderwaniu od wyjaśnień współoskarżonych oraz zeznań świadków. Nie chce on dostrzec, że to współoskarżeni D. W., K. R. (1), Z. N. jak też W. C., K. A., Ł. U. przedstawili rolę i udział oskarżonego M. R. (1) opisując dokładnie współpracę z nim w przemytniczym procederze, wskazywali też ilości transportowanych w ramach tej współpracy papierosów. Podane przez nich ilości, w konsekwencji będące przedmiotem postawionych im zarzutów, jak też ilości przypisane M. S. (1) w ramach współdziałania z oskarżonym M. R. (1), po ich zsumowaniu nie odbiegają od ilości przypisanej oskarżonemu.

Sąd Okręgowy miał też pełne podstawy do przypisania oskarżonemu nabycia i przechowywania papierosów znalezionych u niego podczas przeszukania, słusznie uznając tłumaczenie, iż połowa znalezionych papierosów należała do brata, za przyjętą linią obrony. Skarżący nie przedstawił rzeczowych argumentów, które mogły podważyć ustalenia w tym zakresie. Za takie nie można uznać odwołania się do zeznań żony oskarżonego R. R., która jak stwierdziła, nie posiadała wiedzy odnośnie przemytu papierosów organizowanego przez męża.

Sąd Apelacyjny nie dopatrył się też podstaw do zaaprobowania zarzutu rażącej niewspółmierności kary grzywny wymierzonej za czyn XLI. Liczba stawek dziennych grzywny za ten czyn została określona w wysokości bliskiej dolnej granicy zagrożenia, zaś przy ustaleniu wysokości jednej stawki uwzględniono przesłanki wynikające z treści art. 23§3 kks.

Również i kary w pozostałym zakresie, tak jednostkowe jak i kara łączna nie budzą zastrzeżeń Sądu Apelacyjnego. Stąd też orzeczenie o utrzymaniu wobec tego oskarżonego wyroku w mocy.

Apelacja obrońcy oskarżonego **D. W.**, tylko w części okazała się zasadna.

Nie zasługuje na podzielenie przede wszystkim podnoszony przez skarżącego zarzut występowania bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439§1 pkt 8 kpk. Nieprawdą bowiem jest, żeby oskarżony miał być dwukrotnie skazany za ten sam czyn.

Faktem jest, że oskarżony D. W. skazany był wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 22 stycznia 2010r. za przewóz 16.048 paczek papierosów ujawniony w dniu 5 marca 2009r. w S.. Prokurator ujął tę ilość w czynie zarzucanym oskarżonemu. Jednakże Sąd dostrzegając istnienie powagi rzeczy osądzonej, wyeliminował ten transport, przypisując oskarżonemu cztery transporty i ilość stanowiącą sumę każdorazowo przewożonych wyrobów tytoniowych (str. 73 uzasadnienia).

Jako niezasadne należy ocenić kwestionowanie rozstrzygnięcia w zakresie ilości przemyconych przez oskarżonego wyrobów tytoniowych. Uzasadnienie wyroku dowodzi, że Sąd oceniając dowody dotyczące tego czynu miał na uwadze cytowane przez skarżącego wyjaśnienia współuczestniczących w przestępstwie K. R. (1) i M. R. (1). Zauważył rozbieżności w twierdzeniach tego pierwszego, jak i odbiegające od prawdy wyjaśnienia drugiego z współoskarżonych, dążącego do zminimalizowania swojej winy. Miał jednocześnie na względzie wyjaśnienia samego oskarżonego D. W., który w jednym z wyjaśnień przyznał się do ok. 6 wyjazdów. Późniejsze odwołanie tych twierdzeń i tłumaczenie podanej ilością sugestią przesłuchujących, nie może być ocenione inaczej jak przyjętą linią obrony.

W pełni natomiast należy zgodzić się z zarzutem apelacji dotyczącym istnienia powagi rzeczy osądzonej, jeśli idzie o orzeczenie przypadku równowartości ciągnika siodłowego marki (...) jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstw. Treść wyroku Sądu Rejonowego w O. w sprawie II Ks (...) (k. 6013) przekonuje, że orzeczono nim wobec oskarżonego D. W. środek karny w postaci ściągnięcia równowartości ciągnika (...). Zatem słuszny jest wniosek apelacji, że doszło do dwukrotnego orzeczenia środka karnego – przypadku. Stąd przychyliając się do wniosku skarżącego, Sąd Apelacyjny uchylił rozstrzygnięcie w tym zakresie, zawarte w pkt. LXXXIV wyroku.

Należało odrzucić zarzut apelacji w zakresie w jakim wskazuje na obrazę prawa materialnego – art. 54§1 kks poprzez przypisanie oskarżonemu popełnienia czynu określonego w tym przepisie, a więc uchylanie się od opodatkowania i narażenie przez to na uszczuplenie podatku.

Faktem jest, że przedmiotem opodatkowania może być tylko działalność legalna, nigdy zaś sprzeczna z prawem (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1973r., U. UZP 13/73, OSNKW 1973, nr 9, poz. 104). Przyjmuje się zatem, że podatkwowi nie podlegają też takie „czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy”, np. paserstwo czy nierząd (tak w wyroku Sądu Najwyższego z 12 marca 1976r., VI UZP 47/75, OSNKW 1976, nr 4-5, poz. 56). To samo można odnieść np. do kuplerstwa czy sutenerstwa. Niezgłoszenie zatem dochodów z tego typu czynności nie stanowi naruszenia art. 54 kks.

W przypadku sprawcy paserstwa celnego wyrobów tytoniowych i napoi alkoholowych bez znaków skarbowych akcyzy, sprawca stał się podatnikiem obu podatków z chwilą ujawnienia towaru w postaci papierosów na terenie kraju, gdyż z tym momentem zaczął ciążyć na nim obowiązek uiszczenia należności publiczno prawnej podatku akcyzowego od towaru podlegającego oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i podatku VAT. Opodatkowaniu podlega import towaru na terytorium kraju, niezależnie od tego czy został wykonany z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 7§1 ordynacji podatkowej podatnikiem jest osoba fizyczna, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

Ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług w art. 5 ust. 1 pkt. 5 określa, iż opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega wewnątrzspółnotowa dostawa towarów. Ust. 2 wskazuje, że czynność ta podlega opodatkowaniu niezależnie od tego, czy została wykonana z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości przyjmuje się, że mając na uwadze zasadę neutralności podatku oraz konieczność eliminowania zakłóceń konkurencji, na gruncie opodatkowania nie można czynić rozróżnienia pomiędzy czynnościami legalnymi a czynnościami nielegalnymi, z wyjątkiem tych, w przypadku których nie jest możliwa jakakolwiek konkurencja pomiędzy sektorem legalnym a nielegalnym oraz z wyjątkiem czynności mających za przedmiot takie towary, które nie mogą być w ogóle wprowadzone na rynek do obrotu publicznego (np. podrobione pieniądze, narkotyki). Tylko zatem takie czynności, które nie mogą być w ogóle dokonywane w całej Wspólnocie, nie powinny być przedmiotem opodatkowania. Opodatkowanie powinno zatem obejmować te czynności, które, co prawda, były niezgodne z prawem, jednakże mogłyby być dokonane jako legalne. Sprzedaż przemycanego alkoholu mogłaby być legalna, gdyby zostały dopełnione formalności celne. Natomiast narkotyki czy też podrobione pieniądze w ogóle nie mogą być przedmiotem normalnego, legalnego obrotu w żadnym państwie członkowskim.

Stąd też dostawa towarów wykonywana w ramach paserstwa czy też paserstwa celnego powinna, co do zasady, podlegać opodatkowaniu (chyba że ich przedmiotem są towary wyłączone spod normalnego obrotu). Towary dostarczane przez pasera są bowiem oferowane także przez inne, legalnie działające podmioty, będące podatnikami VAT.

Natomiast sprzeczna z prawem dostawa dotycząca towarów, które nie mogą być przedmiotem normalnego obrotu – np. narkotyków, organów ludzkich – nie może podlegać opodatkowaniu (komentarz do art. 6 ustawy o podatku od towarów i usług autorstwa Adama Bartosiewicza).

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary, stwierdzić należy, że zarówno kara pozbawienia wolności jak i kara grzywny zostały ukształtowane prawidłowo z uwzględnieniem dyrektyw wymiaru kary określonych treścią art. 53 kk. Sąd uwzględnił przy wymiarze kary rolę i udział oskarżonego, skalę działania przestępczego, w tym ilość wyrobów tytoniowych, w których przemyśle brał udział. motywy jakie nim kierowały, dotychczasową karalność.

Nie pominął też postawy oskarżonego w toku procesu. Nadto przy ustalaniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny, dochody, sytuację rodzinną i majątkową jak też możliwości zarobkowe. Zważywszy, że oskarżony jest osobą młodą, zdolną do podjęcia zatrudnienia i spłaty grzywny, wywoływał apelującego o konieczności zamiany kary grzywny z uwagi na jej wysokość, na karę pozbawienia wolności nie znajdują uzasadnienia. Biorąc przy tym pod uwagę, że kara pozbawienia wolności orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania uznać należy, że kara jako ogół dolegliwości jest należyście wyważona i powinna spełnić swe cele.

Stąd też Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się podstaw do jej złagodzenia.

Nie zasługuje na podzielenie wobec jej oczywistej bezzasadności apelacja obrońcy oskarżonego **M. S. (1)**.

Sprowadza się ona bowiem do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

Wbrew twierdzeniom skarżącego przeprowadzona kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku wykazała, że Sąd orzekający oparł swe ustalenia faktyczne o całokształt materiału dowodowego, który poddany został rzetelnej analizie dokonanej z uwzględnieniem reguł zawartych w art. 5 i 7 kpk, czemu dał wyraz w uzasadnieniu wyroku. Przedstawiony w nim tok rozumowania wypływa z dowodów przeprowadzonych na rozprawie, znajduje wsparcie w zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego, nie może zatem być wzruszony w toku postępowania instancyjnego.

Główny zarzut apelacji sprowadza się do kwestionowania zeznań F. W. jako mających charakter pomówienia i niezgodnych z prawdą, do których to według skarżącego ogranicza się materiał dowodowy w sprawie. Przede wszystkim w świetle całokształtu okoliczności sprawy nieuprawnione jest twierdzenie, że F. W. składając zeznania a później wyjaśnienia obciążające między innymi oskarżonego M. S. (1) dążył do uniknięcia czy zminimalizowania swojej odpowiedzialności karnej. Za czyn popełniony we współdziałaniu z tymi oskarżonymi poniósł odpowiedzialność karną. Zresztą obciążył on głównie innego oskarżonego, a mianowicie L. K., opisując jednocześnie rolę i udział oskarżonego M. S. (1), która to polegała na konwojowaniu wraz z innymi transportów wykonywanych przez F. W.. Zeznania F. W. korespondują z innymi dowodami takimi jak wyjaśnienia K. R. (1) czy zeznania świadków M. W., W. S. czy C. M. jak też zdjęcia z monitoringu (k. 76-93).

Wszystkie te dowody dotyczące czynów przypisanych oskarżonemu M. S. (1) Sąd Okręgowy ocenił w ich całokształcie, przedstawiając stosowne rozważania w pisemnych motywach wyroku (str. 58-65, 73).

Logicznie poprawne rozumowanie Sądu pozwoliło na uznanie za nietrafny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Jeżeli chodzi o ocenę dowodów jak też przyjęte ustalenia odnośnie czynu przypisanego w pkt. LVII, skarga apelacyjna, poza ogólnikowym zakwestionowaniem, nie zawiera jakiegokolwiek argumentacji, która odnosiłaby się do tego czynu, nie wskazuje na uchybienia, które mogłyby powodować rozstrzygnięcie wątpliwym.

Zatem poza przychyleniem się do oceny dowodów i wyprowadzonych przez Sąd Okręgowy wniosków w tym zakresie przedstawionych w uzasadnieniu wyroku tego Sądu (str. 72) Sąd Apelacyjny nie znajduje potrzeby czynienia bardziej szczegółowych rozważań.

Odnosząc się do kwestionowanej w pkt. 4 skargi apelacyjnej ilości papierosów przypisanych oskarżonemu, stwierdzić należy, że to wskazana przez skarżącego ilość jest błędna, jest bowiem powieleniem ilości określonej w akcie oskarżenia, podczas gdy Sąd ilości te pomniejszył.

Wbrew twierdzeniom apelacji, wyjaśnił też w sposób nie budzący wątpliwości, na jakiej podstawie przyjął ilości określone w wyroku. Wskazał też przesłanki, które zadecydowały o przyjęciu, że skazany z popełnienia przestępstwa uczynił stałe źródło dochodu.

Reasumując ustalenia Sądu I instancji, odnośnie czynów przypisanych temu oskarżonemu należy w pełni podzielić.

Nie zasługiwały na podzielenie zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego **M. R. (2)**.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu kierowanego pod adresem uzasadnienia, stwierdzić należy, że nawet jeżeli można byłoby doszukać się w nim pewnych mankamentów, to nie są one tego rodzaju, aby nie pozwoliły sądowi kontrolującemu na zbadanie prawidłowości rozumowania Sądu I instancji. Dotyczą one różnic między treścią wyroku a jego uzasadnieniem, jeżeli chodzi o ilość sprowadzonych na teren kraju papierosów. Biorąc jednak pod uwagę, że o treści rozstrzygnięcia decyduje treść wyroku, a nie uzasadnienie, jak też, że różnice te nie są duże i z korzyścią dla oskarżonego, wyrok z tego powodu nie mógł nie podlegać aprobacie. Poza tym treść uzasadnienia wyroku (str. 76-8) dowodzi, że Sąd meriti odniósł się do wszystkich dowodów i faktów świadczących o udziale oskarżonego w przypisanym czynie przemytu papierosów, przedstawił swoje rozumowanie i ocenę. Dowody ocenione zostały prawidłowo, zgodnie z wymogami art. 7 kpk i 5§2 kpk, podstawę oceny stanowiły dowody przeprowadzone na rozprawie. Pamiętać należy, że o naruszeniu zasady in dubio pro reo można mówić dopiero wtedy, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z regułami, o których mowa w art. 7 kpk, wątpliwości nie zostały usunięte i rozstrzygnięte na niekorzyść oskarżonego.

Skarżący nie wykazał, żeby Sąd miał wątpliwości, które rozstrzygnął wbrew wskazanej wyżej zasadzie. Oceniając wyrok Sądu I instancji stwierdzić należy, że Sąd ten zasadnie uczynił podstawą poczynionych ustaleń faktycznych wyjaśnienia współoskarżonego K. M.. Nie można bowiem – jak to czyni apelujący – opierać się tylko i wyłącznie na wyjaśnieniach nie przyznającego się do winy oskarżonego i negować dowody z wyjaśnień innych oskarżonych dlatego, że są one niekorzystne dla oskarżonego M. R. (2). Obowiązujące reguły dowodowe nie wprowadzają ograniczeń a obligują jedynie do szczególnie wnikliwej i ostrożnej oceny takiego dowodu, z uwzględnieniem zasad doświadczenia życiowego, w kontekście wszystkich okoliczności sprawy.

Takiej oceny dokonał Sąd orzekający. Zwrócił uwagę na szczegóły dotyczące zarówno poznania M. R. (2), wykonywanych transportów z papierosami jak i zatrzymania ostatniego transportu (k. 2041-64, k. 2095-2103). Potwierdzeniem tych wyjaśnień są wyjaśnienia innego oskarżonego – Z. N..

Nie można pominąć, że dowody te stanowiły podstawę ustaleń co do trzykrotnego udziału oskarżonego w przewożeniu papierosów.

Przypisanie kolejnych dwóch transportów z uwzględnieniem dat przemytu i ilości przemyconych papierosów nastąpiło na podstawie dowodów pozyskanych w wyniku kontroli operacyjnej Z. N., to jest podsłuchów prowadzonych rozmów telefonicznych.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego nie ma wątpliwości, że wszelkie kryteria legalności rezultatów kontroli operacyjnej zostały w przedmiotowej sprawie spełnione.

Stwierdzić przede wszystkim należy, że kontrola operacyjna o kryptonimie (...), w wyniku której uzyskano informację odnośnie oskarżonego M. R. (2) prowadzona była nie w oparciu o art. 247§2 kpk a w oparciu o art. 19 ust 1 ustawy o policji. Analiza materiałów z prowadzonej kontroli operacyjnej prowadzi do jednoznacznego wniosku, że określone wyżej wymienioną ustawą terminy dotyczące zgody Sądu na wykorzystanie w postępowaniu karnym materiałów stanowiących dowód popełnienia przestępstwa przez M. R. (2), uzyskanych podczas kontroli operacyjnej Z. N., zostały zachowane.

Skarżący sam zaznacza, że w zakresie terminów nie może się wypowiadać, gdyż objęte są klauzulą niejawności, a mimo to podnosi zarzut nielegalnego włączenia w poczet materiału dowodowego, dowodu z podsłuchów.

Wszystko to powoduje, że Sąd Okręgowy miał pełne podstawy do poczynienia ustaleń jak w zaskarżonym wyroku.

Nie zasługiwały na uwzględnienie apelacje obrońców kwestionujących przypisanie oskarżonym K. R. (2), Z. N., M. R. (1), D. W., M. S. (1) i M. R. (2) działania w zorganizowanej grupie przestępczej jak i przypisanie L. K. i J. R. kierowania tą że grupą.

Przede wszystkim należy na wstępie stwierdzić, iż z uwagi na to, że kodeks karny nie zawiera definicji zorganizowanej grupy przestępczej, kwestię tę jak słusznie podnosi w wyroku z dnia 25 kwietnia 2007r. Sąd Apelacyjny w Katowicach (II Aka 431/06, LEX nr 312513) – należy za każdym razem oceniać na kanwie aktualnie rozpoznawanej sprawy.

W praktyce orzeczniczej przyjęło się uznawać, że grupę taką tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnianie przestępstw, przy czym może to być grupa nawet o niskim poziomie zorganizowania, byleby związek tych osób wskazywał na cechy wykraczające poza ramy współsprawstwa, a wyznacznikiem tej oceny są trwałe reguły postępowania, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowania przestępstw, podział ról, skoordynowany sposób działania. Nie jest przy tym wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna ani niezmienny skład czy określony stopień zorganizowania, ani też szczególne określenie zasad przynależności do grupy.

W realiach sprawy nie może tymczasem budzić wątpliwości, że właśnie w ramach takiej struktury organizacyjnej pozostawali oskarżeni, zachowując gotowość do popełnienia zamierzonych przestępstw.

W świetle uznanych za wiarygodne dowodów bezspornym jest, że w okresie od października 2006r. istniały grupy przestępcze, które zajmowały się popełnianiem przestępstw skarbowych związanych z szeroko rozumianym przemytem papierosów znacznej ilości, narażając na uszczuplenie podatek wielkiej wartości, która to działalność stanowiła dla członków grupy źródło dochodu. Grupy miały swoich kierujących przestępczymi działaniami – L. K. i J. R., współpracujących ze sobą w początkowym okresie funkcjonowania oraz osoby wykonujące zlecone przez kierownictwo zadania. Działalność przestępcza osób kierujących prowadzona była niejako obok działalności legalnej w ramach prowadzonych przez siebie firm, z wykorzystaniem między innymi posiadanych środków transportu i zatrudnionych osób.

Jakkolwiek grupy nie prezentowały wysokiego poziomu organizacji, to charakteryzowały się istnieniem pewnej struktury wewnętrznej. Istniały pewne więzi organizacyjne pozwalające na skoordynowany sposób działania. Prowadziły systematyczną działalność przestępczą, przy wykorzystaniu tych samych możliwości, a w wielu przypadkach i osób. Członkowie grupy mieli świadomość udziału w zorganizowanym przemyśle papierosów i ich dalszej dystrybucji, uświadamiali sobie przynależność innych osób i zorganizowanie zatem przez udział w poszczególnych przestępstwach, przystępowali do grup i brali udział w ich działalności.

Działalność obu przywódców grup była niezależna od siebie, a na ich potrzeby działali poszczególni członkowie, wykazując się pełną dyspozycyjnością, zachowując gotowość do popełnienia przestępstw. Były to działania wielokrotne i zorganizowane. Ustalono miejsce pozyskania papierosów, przywozu jak też ich przechowywanie oraz osoby i miejsce dalszej dystrybucji.

W aspekcie zebranych dowodów nie ulega wątpliwości, że oskarżeni J. R. i L. K. spełnili wszelkie warunki, które miałyby świadczyć o kierowaniu przez nich grupą, o której mowa w art. 258§1 kk. To oni organizowali środki transportu, pozyskiwanie towaru za wschodnią granicą, wykładali pieniądze na kolejne partie przemytu papierosów, decydowali o wielkości przemycających partii, zajmowali się organizacją zbytu papierosów, osobiście lub poprzez wyznaczone osoby nadzorując poszczególne transakcje. To im wręczane były pieniądze za dostarczony towar. Sprawowali zatem kontrolę nad całokształtem działalności. W ich gestii należało podejmowanie zasadniczych dla funkcjonowania grupy decyzji i wydawania poleceń poszczególnym członkom, w pełni im podporządkowanym.

Słuszne zatem jest przypisanie tym oskarżonym czynu z art. 258§3 kk w okresie ustalonym przez Sąd.

Materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że członkami grupy J. R. byli wykonujący jego polecenia wskazani przez Sad I instancji kierowcy jak też K. R. (2), który będąc świadomy prowadzonej działalności udostępnił swoje pomieszczenia magazynowe, pomagając w ten sposób w ukryciu posiadanych z przemytu papierosów.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego zgromadzony i poddany szczegółowej analizie przez Sąd Okręgowy materiał dowodowy również w odniesieniu do oskarżonych Z. N., M. R. (1), D. W., M. S. (1) i M. R. (2) pozwolił przyjąć, że mieli

oni świadomość istnienia grupy i swojej działalności w niej. Były to różne grupy związane na użytek zorganizowanego przemytu papierosów, a ich wzajemne powiązania odznaczają się cechami wykraczającymi poza ramy zwykłego współsprawstwa.

I tak K. R. (1) utożsamiany zarówno z grupą L. K. jak i J. R. od początku 2009r. rozpoczął ten proceder przestępczy polegający na przemyśle papierosów z pominięciem wymienionych wyżej oskarżonych i zaangażowaniem w ten proceder innych członków grupy. On załatwiał papierosy od obywateli Litwy, wykładał pieniądze na zakup. M. R. (1), M. S. (1) zajmowali się nabywaniem papierosów bez polskich znaków akcyzy głównie na terenie Litwy bądź skupując od drobnych przemytników, D. W. transportował je na zachód kraju zaś Z. N. był jednym z odbiorców przemycanych papierosów mający na celu dalszą sprzedaż. Zaangażowanych w ten proceder było więcej osób, którym były przydzielane określone role. Istniały w tej grupie pewne więzy organizacyjne pozwalające na systematyczną działalność przestępczą. Wszystkie wskazane wyżej osoby miały świadomość działania w grupie, roli i wzajemnych powiązań poszczególnych jej członków takiego rodzaju, że bez udziału którejś z zaangażowanych osób, wątpliwe byłoby popełnienie przestępstwa.

Przy tym M. S. (1) zaangażowany był też, we wcześniejszym okresie, w przemysł papierosów w grupie z L. K., gdzie miał ściśle określoną rolę konwojowania transportów, był podporządkowany jego decyzjom i poleceniom takich jak bycie figurującym jako stroną umowy nabycia samochodu, którym przewożone były papierosy przez F. W. czy dyscyplinowanie F. W. w związku z dokonaniem na jego osobie napadem.

Wszystko to tworzyło podstawę do przyjęcia wzajemnych powiązań między nimi o takim charakterze, które stanowiły byt grupy przestępczej.

Nieprawdą jest, co twierdzi obrońca, że M. R. (1) współpracował tylko z K. R. (1), sugerując w ten sposób brak wymogu aby przyjąć istnienie grupy – udziału co najmniej trzech osób, przeczą bowiem temu prawidłowo dokonane ustalenia. Mimo, że grupa, w której brał udział nie posiadała wyodrębnionego kierownictwa, to spełniała wszystkie wymogi zorganizowania.

Również materiał dowodowy odnoszący się do D. W. nie pozostawia wątpliwości, że wykonując transporty z papierosami miał on świadomość funkcjonowania grupy i swojego uczestnictwa w niej. Już z samych jego wyjaśnień wynika, że jeździł sam ale były to wyjazdy kilkakrotne, był pilotowany przez dwa samochody, miał kontakt z K. R. (1), który wskazywał trasę i cel wyjazdu. Wbrew temu, co podnosi obrońca miał pełną świadomość konieczną do przypisania udziału w zorganizowanej grupie.

Skarżący obrońcy M. S. (1) jak też M. R. (2) poza wskazaniem na błąd w ustaleniach przejawiający się na uznaniu, że oskarżony ten brał udział w zorganizowanej grupie, nie przedstawiają żadnych argumentów, które mogłyby zdyskwalifikować stanowisko Sądu orzekającego.

Stąd też Sąd Apelacyjny poza odwołaniem się do argumentacji przedstawionej powyżej, przy pełnej aprobachie ustaleń zawartych w skarżonym wyroku, nie widzi potrzeby ani możliwości odpierania tego zarzutu.

Należy jedynie dodać, że w stosunku do M. R. (2) możliwe było w świetle prawidłowo ocenionych dowodów jako pewne wskazanie imienne jedynie dwóch członków grupy, pozostałych – obywateli Litwy nie udało się ustalić. Krótki czasokres wykazanej temu oskarżonemu działalności nie ma znaczenia dla przypisania czynu z art. 258§1 kk. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że nawet jednorazowe dokonanie przestępstwa wspólnie z innymi oskarżonymi – członkami grupy wystarczy do przypisania przestępstwa stypizowanego w tym przepisie jeżeli przestępca miał świadomość, że grupa ma charakter zorganizowany i ma na celu popełnianie przestępstw. Nie ma zatem znaczenia ani okres w niej udziału ani ilość popełnionych przestępstw.

W tym stanie rzeczy przyjęcie przez Sąd Okręgowy udziału wymienionych wyżej oskarżonych w zorganizowanej grupie zajmującej się przemytem papierosów nie jest wadliwe.

Nie może być uznany za trafny zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego **K. L.** podnoszący istnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej polegającej na wydaniu wyroku pomimo prawomocnego orzeczenia dotyczącego tej samej sprawy a więc z naruszeniem powagi rzeczy osądzonej.

Bezsporne jest, że K. L. skazany był wyrokiem Sądu Rejonowego w A. z dnia 9 października 2009r. w sprawie II Ks (...) za to, że w dniu 28 kwietnia 2009r. przewoził 33.109 paczek papierosów (...)z rosyjskimi znakami akcyzy. Skazanie dotyczyło transportu zatrzymanego w P..

Nie oznacza to, co prawidłowo wykazał Sąd w zaskarżonym wyroku (str. 74 uzasadnienia), że czyn ten podlegał ponownemu osądzeniu w niniejszej sprawie.

Ustalenia Sądu Okręgowego, że czyn przypisany oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem nie jest czynem tożsamym a pozostającym bez związku z czynem osądzonym w sprawie II Ks (...) Sądu Rejonowego wA., są prawidłowe. Są one wynikiem wnikliwej analizy i trafnej oceny przeprowadzonych dowodów.

Zaznaczyć jednocześnie należy, że do wnioskania, że były to dwa odrębne zachowania oskarżonego nie bez znaczenia jest, że czyn z dnia 28 kwietnia 2009r. będący przedmiotem prawomocnego osądu w sprawie II Ks(...)dotyczył transportu zatrzymanego w N., natomiast transport przypisany w niniejszej sprawie został dostarczony i odebrany przez Z. N..

Bez wątpienia kluczowe znaczenie w sprawie miały wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1), słusznie obdarzone przez Sąd walorem wiarygodności. Wprawdzie są one jedynym dowodem w sprawie, ale biorąc pod uwagę, że są stanowcze, konsekwentne i jednoznaczne w swej wymowie, brak jest podstaw do innej ich oceny niż uczynił to Sąd orzekający. Zwłaszcza, że jak słusznie akcentuje tenże Sąd, oskarżony K. R. (1) składając wyjaśnienia obciążające oskarżonego K. L., obciążył również sam siebie, co skutkowało postawieniem mu zarzutu. W tej sytuacji odmienne wyjaśnienia oskarżonego K. L. jak też M. R. (1), do których odwołuje się skarżący, nie mogą zdyskwalifikować twierdzeń K. R. (1).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego a co za tym idzie przychylenia się do wniosku apelacji.

Nie zasługiwały na podzielenie zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego **R. Ć.**

Apelacja obrońcy tego oskarżonego w istocie sprowadza się do polemiki z materiałem dowodowym dotyczącym czynu przypisanego oskarżonemu.

Skarżący stawiając wyrokowi zarzut naruszenia art. 7 i 410 kpk zmierza do wykazania, iż Sąd meriti w sposób nieuprawniony obdarzył wiarygodnością obciążające oskarżonego R. Ć. wyjaśnienia oskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) oraz świadków M. A., G. G. i H. K. składanych na etapie postępowania przygotowawczego, pozbawiając takiego przymiotu wyjaśnienia tychże oskarżonych i zeznania świadków z postępowania przed Sądem.

Oceniając kwestię wartości tychże dowodów Sąd odniósł się do przekazywanych treści. K. R. (1) i J. U. (1) obciążając oskarżonego, jak też innych kierowców wykonujących transporty z papierosami nie starali się minimalizować swej roli, a wręcz przeciwnie – siebie wskazywali jako czynnie uczestniczących w transportach, przyznając się przy tym do wyjazdów, o których organy ścigania nie miały wiedzy. Stąd też podkreślony w zarzutach jako motyw złożenia obciążających zeznań kierowanie się przez wymienionych ubieganiem się o nadzwyczajne złagodzenie kary, nie przekonuje Sądu Apelacyjnego zwłaszcza, że wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, którym takiego motywu żadną miarą nie można przypisać.

W świetle poczynionych wyżej uwag, a przede wszystkim rozważań przeprowadzonych przez Sąd meriti, w pełni uprawniona pozostaje konstatacja tegoż Sądu, iż na etapie postępowania przygotowawczego K. R. (1) i J. U. (1) mówili prawdę i podwali znane im fakty i okoliczności, a ich wyjaśnienia nie są bezpodstawnymi pomówieniami oskarżonego R. Ć..

Kwestia zmiany wyjaśnień jak też zeznań świadków na etapie rozprawy nie pozostawała poza zakresem rozważań Sądu I instancji (str. 52-3, 54-6), który wskazał w tej materii na brak logiki, co jest twierdzeniem w pełni uprawnionym zwłaszcza jeżeli przeszedł się wyjaśnienia tychże oskarżonych z rozprawy. J. U. (1) twierdził, że obciążył R. Ć. i innych wskazanych w protokole oskarżonych „bo to cwaniaczki”. Natomiast jego tłumaczenie pobycem w areszcie, w sytuacji gdy do tej sprawy aresztowany nie był, jest sprzeczne z faktami.

Pozbawione logiki jest twierdzenie K. R. (1), że wcześniej obciążył oskarżonego R. Ć. „bo był jakiś nacisk odgórny”.

Poza zakresem rozważań Sądu I instancji nie pozostawała ilość wykonanych przez R. Ć. transportów jak też ilość przewożonych każdorazowo papierosów (str. 49 uzasadnienia). Wniosek co do ilości wykonanych przez oskarżonego transportów z papierosami, Sąd wyprowadził poddając analizie wyjaśnienia oskarżonego K. R. (1) w tym zakresie. Za zrozumiałe należy uznać brak szczegółów co do dat wyjazdów, miejsca wylądunku, osoby odbiorców, mając na względzie ilość kierowców zaangażowanych w przemytniczy proceder jak też fakt, że nie brał on osobiście udziału w poszczególnych transportach.

Postawą ustaleń co do ilości przewożonych każdorazowo papierosów były wyjaśnienia zarówno K. R. (1) jak i J. U. (1), którzy to wiedzę odnośnie ilości uzyskali, jak wynika z ich twierdzeń, od samego J. R..

Ustaleń w tym zakresie skarżący nie był w stanie skutecznie zakwestionować.

Fakt, że po zatrzymaniu jednego z transportów K. R. (1), ujawniono mniejsze ilości papierosów nie oznacza, że Sąd nie był uprawniony do przyjęcia ilości jak w wyroku, bowiem stwierdzono też przypadki przewożenia jednorazowo większej ilości niż przypisane oskarżonemu R. Ć. (patrz wyrok skazujący J. R. na kierowanie transportem k. 6043, k. 3116).

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że określenie przez oskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) przewożonej jednorazowo ilości papierosów odnosiło się również do transportów wykonywanych przez nich samych, która to ilość również i im została przypisana, a wyroku skazującego nie kwestionowali. Tak jak i K. M. (2) i W. S. (3), w stosunku do których wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Uznając zatem trafność dokonanych przez Sąd ustaleń, Sąd Apelacyjny nie dopatrył się również podstaw do innego – niż uczynił Sąd I instancji ukształtowania wymiaru kary. Nie można bowiem podzielić stanowiska skarżącego, że kara nie odpowiadała zasadom i dyrektywom jej wymiaru określonym treścią art. 53 kk. Wbrew twierdzeniom apelacji w uzasadnieniu wyroku wskazane zostały okoliczności brane pod uwagę przy wymiarze kary w stosunku do poszczególnych oskarżonych. Dotyczy to również oskarżonego R. Ć.. Nieprawdą jest, że wobec oskarżonego została wymierzona grzywna w kwocie 450.000 zł, bowiem ilość stawek dziennych pomnożona przez wysokość jednej stawki daje kwotę 45.000 zł.

Zatem i w ocenie Sądu odwoławczego dolegliwość wynikająca z orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i kary grzywny we wskazanej wyżej wysokości jak też orzeczonego środka karnego nie przekracza stopnia winy i nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową.

Jednocześnie stwierdzić należy, że brak jest podstaw do podzielenia zarzutu obrazy art. 624§1 kpk. Przepis ten daje sądowi jedynie możliwość zwolnienia od kosztów, gdy zachodzi sytuacja w nim określona. Sąd odwoławczy tak jak i Sąd I instancji nie dopatrył się okoliczności stanowiących podstawę do ustalenia, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, co mogłoby skutkować zwolnieniem od kosztów, unormowanych treścią art. 624§1 kpk.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego **M. G.**, stwierdzić należy, iż analiza motywów rozstrzygnięcia odnośnie tego oskarżonego, nie daje podstaw do przyjęcia aby Sąd Okręgowy naruszył wskazane przez skarżącego przepisy postępowania a wyprowadzone wnioski w zakresie winy naruszały zasadę in dubio pro reo lub uchybiały treści art. 7 kpk.

Oceniając orzeczenie Sądu I instancji podnieść należy, iż Sąd ten zasadnie uczynił podstawą poczynionych ustaleń faktycznych wyjaśnienia współoskarżonych K. R. (1) i J. U. (1) z postępowania przygotowawczego, w których wskazali wprost na oskarżonego M. G. jako jedną z osób uczestniczących w transportach poprzez między innymi branie udziału w przeładunku i ukrywaniu jak też załadunku papierosów na terenie posesji K. R. (2). Wszystkie uwagi związane z oceną wyjaśnień wymienionych wyżej współoskarżonych z postępowania przygotowawczego, jak też zmienionej ich treści na rozprawie, poczynione w odniesieniu do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego R. C., zachowują swoją aktualność również w odniesieniu do oskarżonego M. G..

W tej sytuacji za zbędne należy uznać ich powielanie.

Godzi się zauważyć, iż nie tylko współoskarżeni K. R. (1) i J. U. (1) wskazywali na udział oskarżonego M. G. w nielegalnym procederze związanym z przemytem papierosów. Również świadek M. A. (k. 5520-25, k. 8250-8), którego zeznań Sąd Okręgowy w swoich rozważaniach i ocenie nie pominął, wskazał na M. G., jako jednego z tych, którzy brali udział w przeładunku papierosów, potwierdzając tym samym prawdziwość wyjaśnień wymienionych wyżej współoskarżonych z postępowania przygotowawczego. Zmiana zeznań przez świadka na etapie postępowania sądowego jak też przyczyny tejże zmiany zostały zauważone przez Sąd a wyprowadzone wnioski zasługują na akceptację.

W tym stanie rzeczy należy zaaprobować przedstawioną przez Sąd Okręgowy ocenę dowodów i oparte na tych dowodach ustalenia faktyczne.

Skoro dowiedziono oskarżonemu udział w przeładunku, co de facto stanowi pomoc w ukryciu, pochodzących z przemytu papierosów a przy tym udział w załadunku w celu przewiezienia ich na teren województw na zachodzie kraju, wyczerpujące znamiona jednego z pozostających w zbiegu kumulatywnym przypisanych oskarżonemu czynów, wskazywany w apelacji fakt nie posiadania przez oskarżonego prawa jazdy odpowiedniej kategorii pozostaje bez znaczenia.

Zatem Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zdyskwalifikowania wyroku i uniewinnienia oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, o co wnioskował skarżący.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego **K. M.** podnoszącej zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonej wobec tego oskarżonego kary, Sąd Apelacyjny nie dopatrył się podstaw do jej uwzględnienia.

Kara rażąco surowa to taka, która jakkolwiek mieści się w granicach wskazanego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa jak i osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w odczuciu społecznym jest karą niesprawiedliwą.

Rozważając zatem kwestie współmierności wymierzonej oskarżonemu kary łącznej – gdyż ta zdaje się być przedmiotem zarzutu apelacji, należy zauważyć, że wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe określone zostały w granicach bliższych dolnego ustawowego zagrożenia za poszczególne czyny.

Kara łączna natomiast została orzeczona oskarżonemu wedle zasady asperacji.

Pogląd zawarty w uzasadnieniu apelacji jakoby Sąd I instancji wymierzył w ten sposób oskarżonemu karę rażąco niewspółmierną nie znajduje wsparcia zarówno w treści uzasadnienia apelacji jak i w zebranych w postępowaniu pierwszoinstancyjnych dowodach i ustalonych okolicznościach.

Sąd Okręgowy w sposób wyczerpujący wskazał na wszystkie okoliczności mające znaczenie dla wymiaru kary i prawidłowo je ocenił, wskazał jakie przesłanki legły u podstaw określenia kwestionowanego apelacją okresu próby jak też ilości stawek dziennych grzywny, jak i wysokości jednej stawki dziennej.

Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentów skarżącego o przyznaniu się w całości do stawianych zarzutów i złożeniu obszernych wyjaśnień. Spośród bowiem trzech postawionych mu zarzutów, przyznanie się oskarżonego dotyczyło jedynie jednego czynu.

Dlatego nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego K. M. kary.

Za zasadny należało uznać zarzut apelacji obrońcy oskarżonego **K. R. (1)** dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej kary.

I jakkolwiek nie sposób uznać za zbyt surowe kar jednostkowych wymierzonych za poszczególne przypisane temu oskarżonemu czyny, bowiem zostały one ukształtowane zgodnie z dyrektywami art. 53 kk, to nie można w ten sam sposób odnieść się do orzeczonej kary łącznej, a to ze względu na rolę jaką odegrał on w tej sprawie nie tracąc przy tym z pola widzenia przesłanek orzekania kary łącznej. Oskarżony ten w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożył szczerze, zgodne z rzeczywistością wyjaśnienia, którymi obciążył nie tylko siebie ale i inne osoby. Ujawnił strukturę organizacyjną przemytu papierosów, opisał wyjazdy po papierosy za wschodnią granicę, wskazał miejsca ich przechowywania jak też dalsze postępowanie z przemycanymi papierosami. Podał kto i w jakim charakterze uczestniczył w przemytniczym procederze. To jego wyjaśnienia obciążające szeregu osób pozwoliły na ujawnienie całego szeregu przestępstw i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej wielu osób.

Wyjaśnienie prawdy o przemytniczym procederze papierosów i osobach w nim uczestniczących nie było rzeczą łatwą, zwłaszcza że w ten proceder uwikłane były osoby w jakiś sposób powiązane ze sobą.

Zgodzić się należy z twierdzeniem apelacji, iż taka postawa powinna rzutować na wymiar kary.

Z uzasadnienia wyroku wynika, że Sąd rozważał ukształtowanie kary w wymiarze pozwalającym na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Na przeszkodzie takiemu rozstrzygnięciu stanęła postawa oskarżonego na rozprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zmienne wyjaśnienia na rozprawie nie powinny skutkować przekreśleniem możliwości łagodniejszego potraktowania oskarżonego, zwłaszcza że nie dotyczyła ona wszystkich objętych zarzutami osób i czynów, jak też to, że podstawą orzekania Sąd uczynił głównie wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego.

Dlatego też Sąd Apelacyjny na etapie postępowania odwoławczego złagodził temu oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności do lat dwóch. W świetle okoliczności sprawy i postawy oskarżonego uznał jednocześnie za zasadne dalsze złagodzenie tak orzeczonej kary poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Nie dopatrył się natomiast podstaw do łagodzenia kary grzywny. Została ona ukształtowana prawidłowo. Przy jej ferowaniu Sąd brał pod uwagę z jednej strony – rozmiar działań przestępczych oskarżonego i czerpanie z nich korzyści, zaś z drugiej strony – sytuację majątkową, warunki rodzinne oraz możliwości zarobkowe.

Zmiana rozstrzygnięcia w zakresie kary przez Sąd odwoławczy skutkowałą zmianą rozstrzygnięcia w przedmiocie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności – w miejsce zaliczenia przez Sąd Okręgowy na poczet pozbawienia wolności, zaliczono na poczet kary grzywny.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje oparcie odpowiednio w treści art. 632 pkt 2 kpk, art. 636§1 kpk, art. 8 i 10 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23 czerwca 1973r, z późniejszymi zmianami i art. 624§1 kpk, natomiast o wynagrodzeniu za obronę oskarżonego Z. N. z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

NS/bm